

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
DIRECȚIA ÎNVĂȚĂMÎNT

UN A
A

73138

D 001467

236

FBI

POVESTESTE

D1467

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
DIRECȚIA ÎNVĂȚĂMÎNT

Pentru uz intern

UN AGENT AL F. B. I. POVESTEȘTE

Seria 0906

---

1 9 6 9

Traducere executată de:

lt. maj. CONSTANTIN SĂPĂTORU

lt. IOAN ROTAR

DIN PARTEA REDACȚIEI

Capacitatea de a evita capcanele întinse și de a descoperi prompt, fără a da greș, pe agenții serviciilor de contraspionaj constituie o condiție de bază pentru executarea cu succes a misiunilor informative, mai ales dacă se ține seama că, în general, serviciile de contraspionaj cunosc degetele, tocurile și categoriile de oameni care prezintă interes pentru adversar și, pe această bază, elaborează măsuri complete de apărare.

O atenție deosebită se acordă măsurilor de identificare și neutralizare a spionilor cât mai devreme posibil, înainte ca aceștia să pătrundă în obiectivele vizate pentru a-și îndeplini misiunile.

În lucrarea de față este vorba tocmai despre o astfel de acțiune.

John Humnik, agent al F.B.I., a fost plasat cu multă abilitate în calea unor lucrători ai serviciului de informații sovietic care acționau în S.U.A. sub acoperire diplomatică și care încercau să intre în posesia unor informații referitoare la industria de război și programul american de cucerire a spațiului cosmic. Prin folosirea corespunzătoare a acestui agent și întreprinderea altor măsuri, F.B.I.-ul a reușit să con-

tracareze acțiunile lucrătorilor de informații sovietici, să-i dezinformeze în mod sistematic și, în cele din urmă, să-i demască.

În această lucrare sunt prezentate selecții din relatările lui John Huminik referitoare la activitatea pe care a desfășurat-o împotriva lucrătorilor de informații sovietici și în care el subliniază cu precădere modul de acțiune a acestora, precum și comportarea sa în diferite situații.

Despre felul cum a fost instruit nu aminteste decât rareori, și atunci se referă la aspecte necesare. Subliniază însă frecvent că ar fi fost bine pregătit, că legăturile cu el ar fi fost bine organizate de F.B.I., că lucrătorii F.B.I. au lucrat cu multă perspicacitate și că, în relațiile cu el, s-au comportat ca niște adevărați gentlemen. Prin astfel de aprecieri, el încearcă să evidențieze superioritatea modului de acțiune a agenților F.B.I. în comparație cu cel al lucrătorilor de informații sovietici. Cu toate acestea, în anumite momente, John Huminik nu ezită să facă aprecieri elogioase la adresa lucrătorilor de informații sovietici, asupra tenacității cu care aceștia acționau ca să-și atingă țelurile.

În ansamblul lor, relatările lui John Huminik ridică în fața cititorului probleme interesante, care permit desprinderea unor concluzii utile.

Un prim aspect pe care îl ridică cartea se referă la alegerea de către F.B.I. a lui John Huminik. Din cuprinsul ei rezultă că acesta ar fi fost de origine rus, om de știință care efectua cercetări în industria de război americană, și că avea foarte multe relații în rîndul oamenilor de știință și al armatei. Pe deasupra, mai avea o firmă nerentabilă pe care el se străduia din răsputeri s-o scoată din impas, solicitînd cu insistență încheierea unor contracte comerciale avantajoase.

Ce este adevărat și ce nu din toate acestea e greu de spus! Cert este însă faptul că Huminik apare ca un om pretabil la recrutare și capabil să furnizeze informațiile căutate de sovietici. Deși el pretinde că a intrat în legătură cu F.B.I. numai după ce a fost contactat de lucrătorii de informații sovietici, din relatarea faptelor reiese că a acționat ca agent in-

struit cu mult înainte. Edificatoare în acest sens sînt, spre exemplu, și vizitele făcute de el la ambasada sovietică sub anumite pretexte plauzibile.

Calitățile personale și instruirea adecvată l-au ajutat pe Huminik să adopte o conduită cit mai firească în relațiile sale cu lucrătorii de informații sovietici, determinîndu-l pe acesta să creadă că era într-adevăr omul potrivit pentru acțiunile lor. Trebuie remarcat în acest sens faptul că, ori de cîte ori lucrătorii de informații sovietici atingeau punctele vulnerabile ale situației lui Huminik, el punea capăt discuțiilor, reproșîndu-le că problemele asupra cărora ei insistau nu aveau legătură cu intenția lui de a încheia contracte comerciale și amintîndu-i că, dacă vor continua să-l mai gîndă asemenea întrebări, va refuza să mai aibă relații cu el. Deci, se poate afirma că, în cazul de față, F.B.I.-ul a menținut inițiativa și în cele mai dificile momente, datorită instruirii corespunzătoare a lui Huminik, fapt ce l-a conferit acestuia naturalețe și siguranță în comportare.

Cu ocazia instruirii s-a ținut seama de eventualitatea ca serviciul de informații sovietic să afle că Huminik era agent al F.B.I. În consecință, acesta a primit instrucțiuni precise asupra modului de acțiune într-o astfel de situație. Dar, pentru a se reduce totuși la minimum posibilitatea aflării adevărului de către sovietici, s-a acționat cu multă precauție, acordîndu-se o atenție deosebită conspirării legăturii lui Huminik cu F.B.I. și filajului care se executa pe timpul întîlnirilor lui Huminik cu lucrătorii de informații sovietici.

În această acțiune F.B.I.-ul a dat dovadă de foarte multă siguranță, contrucarînd cu răbdare și calm acțiunile lucrătorilor de informații sovietici și documentînd activitatea lor în mod temeinic. La demascarea lui Revîn, principalul lucrător de informații sovietic, s-a trecut numai atunci cînd acesta devenise foarte periculos. De reținut este și modul în care F.B.I.-ul l-a dezinformat pe Revîn, furnizîndu-l „materiale informative” bine concepute de către specialiști din domeniul respectiv de activitate.

Nu este lipsită de interes nici „reflecția” lui Humintik în legătură cu eventuala determinare a lui Revin ca să-și trădeze țara. Această „reflecție” oglindește probabil intenția F.B.I.-ului de a studia și a încerca recrutarea lui Revin.

★

Evidențierea acestor aspecte nu epuizează, desigur, concluziile și învățămintele pe care cititorii le pot trage în urma lecturii. Totodată, pentru a ajunge la concluzii corecte, în deplină concordanță cu realitatea, cititorii nu trebuie să uite nici o clipă că această carte a fost scrisă de un om ce se situează pe poziții anticomuniste și care, în consecință, prezintă în mod apologetic activitatea sa și a F.B.I.-ului. De aceea, este necesar ca toate aspectele din cuprinsul lucrării să fie privite în mod critic și cu discernământ.

PIESA A FOST PUSĂ ÎN SCENĂ

Totul a început la Washington, unde m-am născut în iunie 1935, și unde am crescut alături de un frate mai mic și două surori. Tata a fost instrumentist în orchestra marinei militare americane. Eram încă un copil firav când m-am îmbolnăvit de astmă cronică, fiind nevoit să intrerup școala câteva luni de zile. După ce am învățat să citesc, la vârsta de 7 ani, cărțile au devenit una din marile mele pasiuni. Mergeam des la biblioteca publică și rămâneam acolo ore în șir. Când plecam, duceam în brațe atâtea cărți câte puteam lua cu mine, iar peste câteva zile mă întorceam să iau altele. Cel mai mult îmi plăceau povestirile științifico-fantastice și despre animale.

Viața de cercetaș a fost una din plăcerile copilăriei mele, fiind un înfocat membru atât al Club Scout-ului (cercetașii cei mici) cât și al Boy Scout-ului (băieții cercetași), devenind ajutorul șefului „bătrinei” trupe. Am strâns un mare număr de băieți cercetași și exploratori cu care am parcurs munții Blue Ridge din Virginia. Mai târziu, mecanica auto a devenit o altă preocupare plăcută pentru mine.

Școala am făcut-o la Washington. O parte din tinerețe mi-am petrecut-o în magazine, iar în anii în care urmam gimnaziul, vindeam ziare și reviste. În ciuda faptului că am intrat de timpuriu în „afaceri”, aveam diverse ocupații în cadrul școlii: cântam în orchestra elevilor, alergam în echipa

de atletism și, în general, mă bucuram de viață. Am continuat să citesc din răspuțeri. Revistele științifice, psihologia, medicina, metalurgia și poveștile adevărate de spionaj îmi luau tot timpul liber. Mai târziu, interesul mi-a fost atras de cercetările din domeniul metalurgiei și al sudurii metalelor. Biblioteca Congresului a fost locul unde mi-am continuat studiile în aceste două domenii, întrucât aici găseam cărți de specialitate mai numeroase decât în orice alt loc. La bibliotecă am frunzărit și studiat o serie de cărți tehnice de autori nemți care mă interesau și din ele am preluat multe idei.

După absolvire, în 1953, am fost luat în armată, la aviație, unde am făcut 7 luni de serviciu activ la baza Forțelor Aeriene din Chanute, Illinois. În timp ce mă aflam acolo am urmat o școală de sudură. M-am calificat ca sudor, terminând primul din clasă. Pe acest considerent am obținut dreptul să urmez cursuri militare prin corespondență în domeniul metalurgiei și al materialelor de construcție folosite în aviație.

În noiembrie 1954, am obținut o slujbă la Melpar, una dintre firmele în plină dezvoltare din suburbia Falls Church. Am continuat să studiez metalurgia la Institutul tehnic Columbia, urmînd cursurile serale. Am citit tot materialul din care puteam procura date despre metale și am fost primit ca membru al Societății americane de metalurgie și al Societății americane de sudura metalelor. În ultimii ani am devenit președinte al filialelor din Washington ale celor două societăți. Se înțelege că am citit toate publicațiile editate sub auspiciile societăților din care făceam parte și am participat la toate ședințele organizate lunar de ele. În ciuda faptului că nu aveam o diplomă universitară, Melpar m-a promovat curînd în postul de expert în probleme de sudură și apoi, în metalurgie. Datorită faptului că posedam cunoștințe temeinice despre metalurgie și metale am reușit să rezolv multe probleme într-un timp record.

În septembrie 1955, m-am însurat cu Alice. În februarie 1958 s-a născut Yvonne. Sheldon a venit pe lume în cursul anului 1959, iar Valerie în anul următor. În martie 1966 s-a născut Burton, cel de-al patrulea copil al nostru.

John Huminik în fața Ambasadei UR.S.S. din Washington.

Între timp, lucram pentru aviația militară. După 5 ani de serviciu în cadrul acesteia, am cerut să fiu numit într-o comisie specială și avansat sublocotenent în Corpul chimic al armatei dar, spre dezamăgirea mea, comisia respectivă s-a desființat.

Totuși, după un an de studii neîntrerupte am susținut examene la chimie, biologie și materiale radioactive, examene pe care le-am trecut cu succes. La 27 septembrie 1960 am fost avansat locotenent și numit în cel de-al 2213-lea corp chimic.

După un an de la nașterea lui Sheldon am părăsit Melpar-ul pentru un post de vicepreședinte la Value Engineering Company, rămânând la această firmă până când mi-am înființat, în aprilie 1963, propria mea corporație chimică — Chemprox.

Aventura mea neprevăzută și periculoasă în lumea spionajului a început într-o după-amiază de toamnă tirzie, în anul 1960. Vărul meu, împreună cu toată familia sa, a stat câteva zile la mine. Una din fetele lui și-a exprimat dorința să vadă ambasada sovietică, deoarece învăța despre U.R.S.S. la școală. Trecusem de sute de ori pe lângă clădirea ambasadei sovietice, dar niciodată nu mă gândisem să intru să văd cum arată pe dinăuntru.

În inima Washington-ului, pe o stradă din cele mai aglomerate din zona financiară a orașului, îngropată în rădăcini groase de iederă, se află o clădire cenușie. În această clădire se găsește sediul ambasadei sovietice din S.U.A.

Obiectiv principal al demonstranților anticomuniști, ambasada este protejată de o lege care stabilește că grupurile ostile și manifestanții nu se pot apropia la mai mult de 200 de metri de clădire. Această reglementare specială rezultă dintr-o necesitate: refugiații din țările blocului comunist, precum și alte categorii de excentrici postează plchete în fața a o serie de clădiri oficiale și magazine aflate lângă ambasadă. Totuși, nu toți respectă legea celor 200 de metri și poli-

ția din Washington poate fi adesea văzută fugărindu-i pe cei care au încălcat legea.

În ziua în care am vizitat ambasada sovietică, pe aleea circulară pe care încap doar două automobile se vedea un Cadillac negru purtând numărul C.D. D.P.L. Mașina aparținea ambasadorului Anatoli F. Dobrinin. Un alt automobil care putea fi, de asemenea, văzut în fața sumbrului edificiu era un Buick negru folosit, de obicei, de Alexandr J. Zin-ciuk, însărcinatul cu afaceri care își petrecea timpul mai mult la Departamentul de Stat, explicând acțiunile diplomaților ruși care sînt tot mai des demascate de F.B.I. ca infracțiuni avînd atingere cu securitatea Statelor Unite.

Strada din fața clădirii este ocupată de automobile, în majoritate marca Volkswagen, cu număr D.P.L., aparținînd personalului ambasadei. Aproximativ 70 diplomați sovietici lucrează în afara ambasadei, în cadrul diferitelor organe ca: Secția consulară, Secretari comerciali, Secretariatul de presă, Direcția de informații, Direcția culturală, Secția pentru agricultură, Direcția științifică, Biroul atașatilor militari, Biroul atașatilor aerului și navali.

Diplomații sovietici sînt însoțiți în Statele Unite de soții și copii care n-au vîrsta majoratului. Familiile rusești sînt puțin numeroase. Sînt rare cazurile în care într-o familie sînt mai mult de doi copii (în U.R.S.S. avorturile sînt permise prin lege). Copiii care au depășit vîrsta de 12 ani sînt trimiși să studieze în școlile și universitățile din Moscova, Leningrad, Harkov, Odesa, Kazan, Saratov, Tomsk, Kiev, Sverdlovsk, Tbilisi, Alma-Ata, Tașkent, Minsk, Gorki și Vladivostok.

Cu toate că este situată la mai puțin de cinci străzi de Casa Albă, în comparație cu alte ambasade, ambasada sovietică nu este plasată într-o clădire bună.

Majoritatea ambasadelor sînt instalate în clădiri majestuoase, asemănătoare celor de pe Massachusetts Avenue. Sovieticii cer de mulți ani să li se dea o clădire mai impunătoare și acum un an erau pe punctul de a-și atinge scopul, dar sediul oficial din Washington al Kremlinului a rămas tot pe strada 16. Cînd am condus pe verii mei spre această clădire

era o zi rece și bătea vîntul. Am deschis porțile grele de la intrare și am luat-o pe o alee care ducea spre biroul de informații.

Aici, o rusoaică de vreo 40 de ani ne-a întîmpinat cu neîncredere:

— Ei?

— Vrem să știm dacă e voie să vizităm ambasada, m-am interesat eu.

Imediat, de după un copac, și-a făcut apariția un om de vreo 40 de ani și a spus în rusește, morocănos: „O să am eu grijă de ei”. Ghidul nostru s-a prezentat ca fiind Alexandr N. Izvekov, inginer economist. Mîc de statură și bine legat, dădea impresia de forță dar, în general, era o prezentă plăcută. Era îmbrăcat într-un costum făcut după moda americană și avea în mod vădit o comportare militărească. Cu toate că se recomandase că e inginer economist, îmi făcea impresia că este sau a fost ofițer.

Mica mea companie a fost foarte atentă la explicații, deoarece toți se trăgeau din ruși. Eu însumi sînt fiul unui rus adevărat (tatăl meu s-a născut la Veliki Unaciki, lângă Kiev, și a venit în America în 1913, pe cînd avea 2 ani. Mama era născută la Chicago din părinți ruși, care emigraseră din Grodno, un orașel din estul Rusiei).

Ghidul nostru ne-a condus pe niște trepte impresionante, acoperite cu covoare roșii, spre una din marile încăperi decorate în stilul popular rusesc de la începutul secolului. În sala de recepții nu era nimic, cu excepția unui pian și a draperiilor grele care acopereau ferestrele.

Îndeplinindu-și cît se poate de serios sarcina de ghid improvizat, domnul Izvekov ne-a prezentat pe scurt istoricul clădirii. „Acest edificiu a fost una din casele lui George Pullman, ne-a spus el, inventatorul vagoanelor de dormit. Țara noastră l-a achiziționat în 1914”.

Văzînd interesul manifestat de noi pentru fotografiile din holul de la etajul I, el ne-a explicat că „fotografiile reprezintă aspecte de la Congresul P.C.U.S. care are loc în momentul de față la Moscova”.

Am vrut să știu ce se află în încăperile de la celelalte etaje, iar el a precizat că acolo este biroul ambasadurului și câteva birouri de lucru.

(Mai târziu, peste ani de zile, am aflat că birourile experților în spionaj se găseau răspândite în toată clădirea. O încăpere conținea echipament de ascultare, magnetofone și alte materiale tehnice. La parter se afla o cameră obscură pentru prelucrarea materialului fotografic, un cabinet medical, o încăpere pentru păstrarea cadourilor și o cameră pentru ședințe secrete.)

După câteva luni, am vizitat din nou ambasada sovietică, de data asta cu ocazia unei cereri primite de filiala din Washington a Societății americane de metalurgie de la un oarecare dr. Serghei N. Stupar, consilier științific, în vederea primirii lui ca membru al societății. Cererea a provocat multe discuții asupra faptului dacă să-l primim sau nu pe rusi în societățile noastre științifice. S-a hotărât să se ceară sfatul F.B.I.-ului asupra legalității primirii străinilor într-o societate științifică.

F.B.I.-ul ne-a spus să facem ce credem noi că-i mai bine.

După o consultare a membrilor S.A.M., s-a hotărât primirea dr. Stupar ca membru al societății. Stupar era metalurgist și acordându-i calitatea de membru S.A.M. s-a considerat că vom putea afla unele date despre industria metalurgică din Rusia, însă cuvântul de ordine era ca toți membrii societății să fie foarte atenți și să nu discute despre cercetările din domeniul apărării în prezența dr. Stupar.

Imediat ce a fost primit ca membru al S.A.M., dr. Stupar a și participat la o ședință de lucru a societății. Venise însoțit tocmai de Alexandr Izvekov. Cînd ni s-au întîlnit privirile, amîndoi ne-am dat seama că ne mai văzusem undeva. El mă privea din ce în ce mai bănuitor și era în mod vădit contrariat de această împrejurare neașteptată. Chipul său mi se întipărise în memorie și imediat mi-am reamintit cine era.

— Pe dumneavoastră vă cunosc! Ne-am cunoscut la ambasada sovietică cu câteva luni în urmă, cînd ați avut amabi-

litatea să-mi fiți, atît mie cît și însoțitorilor mei, ghid în timpul acelei frumoase vizite.

Datorită acestei primiri prietenești, Izvekov s-a liniștit și am început o discuție vie, care a durat mai bine de o jumătate de oră. Izvekov și-a reamintit că de fapt sînt rus, că avem același singe, conversația evoluînd rapid de la cum e vremea la Moscova, la apărarea civilă și la întrebări amicale despre alți membri ai S.A.M.

Vorbînd cu un pronunțat accent străin, rusul m-a întrebat dacă vizitasem vreodată Uniunea Sovietică.

— Probabil că aveți rude acolo, a insinuat el.

— Nu, n-am nici o rudă în Rusia, dar sper că într-o zi voi vizita țara voastră. Cum găsiți Statele Unite?

— Domnule Huminik, cred că țara dumneavoastră e minunată! Sînt atîtea lucruri interesante aici. Această clădire este foarte frumoasă și majoritatea clădirilor pe care le-am văzut sînt demne de admirat. (Mai târziu am aflat că lui Izvekov îi plăcea cu adevărat viața din S.U.A. Era un om ah-tiat după mîncare gustoasă, băutură bună, femei frumoase și multe altele. Izvekov s-a obișnuit mult cu viața din America, cu toate că cei mai mulți dintre rușii pe care i-am cunoscut în activitatea mea de contraspionaj păreau că tinjosc după viața din Rusia. Eu niciodată nu l-am auzit pe Izvekov zicînd că vrea să se întoarcă acasă.)

Fiînd interesat în problemele apărării civile, am reluat discuția pe această temă:

— Domnule Izvekov, am înțeles că problemele apărării civile sînt la ordinea zilei. Aveți, țara dumneavoastră vreau să spun, un program de pregătire în acest sens?

— Nu, a replicat el scurt. Nu avem un astfel de program. (Minte, imi ziceam în gînd. Pe cînd eram în armată mi s-a spus că fiecare cetățean sovietic este pregătît în acest sens.) Am zis cu voce tare:

— Domnule Izvekov, credeți că nu au fost făcute nici un fel de provizii de medicamente, cereale și hrană pentru un caz deosebit?

Am vrut să știu ce se află în încăperile de la celelalte etaje, iar el a precizat că acolo este biroul ambasadorului și câteva birouri de lucru.

(Mai târziu, peste ani de zile, am aflat că birourile experților în spionaj se găseau răspândite în toată clădirea. O încăpere conținea echipament de ascultare, magnetofone și alte materiale tehnice. La parter se afla o cameră obscură pentru prelucrarea materialului fotografic, un cabinet medical, o încăpere pentru păstrarea cadourilor și o cameră pentru sedințe secrete.)

După câteva luni, am vizitat din nou ambasada sovietică, de data asta cu ocazia unei cereri primite de filiala din Washington a Societății americane de metalurgie de la un oarecare dr. Serghei N. Stupar, consilier științific, în vederea primirii lui ca membru al societății. Cererea a provocat multe discuții asupra faptului dacă să-i primim sau nu pe ruși în societățile noastre științifice. S-a hotărât să se ceară statul F.B.I.-ului asupra legalității primirii străinilor într-o societate științifică.

F.B.I.-ul ne-a spus să facem ce credem noi că-i mai bine.

După o consultare a membrilor S.A.M., s-a hotărât primirea dr. Stupar ca membru al societății. Stupar era metalurgist și acordându-i calitatea de membru S.A.M. s-a considerat că vom putea afla unele date despre industria metalurgică din Rusia, însă cuvântul de ordine era ca toți membrii societății să fie foarte atenți și să nu discute despre cercetările din domeniul apărării în prezența dr. Stupar.

Imediat ce a fost primit ca membru al S.A.M., dr. Stupar a și participat la o sedință de lucru a societății. Venise însoțit tocmai de Alexandr Izvekov. Când ni s-au întâlnit privirile, amândoi ne-am dat seama că ne mai văzusem undeva. El mă privea din ce în ce mai bănuitor și era în mod vădit contrariat de această împrejurare neașteptată. Chipul său mi se întipărise în memorie și imediat mi-am reamintit cine era.

— Pe dumneavoastră vă cunosc! Ne-am cunoscut la ambasada sovietică cu câteva luni în urmă, când ați avut amabi-

litatea să-mi fiți, atât mie cât și însoțitorilor mei, ghid în timpul acelei frumoase vizite.

Datorită acestei primiri prietenesti, Izvekov s-a liniștit și am început o discuție vie, care a durat mai bine de o jumătate de oră. Izvekov și-a reamintit că de fapt sint rus, că avem același singe, conversația evoluind rapid de la cum e vremea la Moscova, la apărarea civilă și la întrebări amicale despre alți membri ai S.A.M.

Vorbind cu un pronunțat accent străin, rusul m-a întrebat dacă vizitasem vreodată Uniunea Sovietică.

— Probabil că aveți rude acolo, a insinuat el.

— Nu, n-am nici o rudă în Rusia, dar sper că într-o zi voi vizita țara voastră. Cum găsiți Statele Unite?

— Domnule Huminik, cred că țara dumneavoastră e minunată! Sint atâtea lucruri interesante aici. Această clădire este foarte frumoasă și majoritatea clădirilor pe care le-am văzut sint demne de admirat. (Mai târziu am aflat că lui Izvekov îi plăcea cu adevărat viața din S.U.A. Era un om ahlat după mâncare gustoasă, băutură bună, femei frumoase și multe altele. Izvekov s-a obișnuit mult cu viața din America, cu toate că cei mai mulți dintre ruși pe care i-am cunoscut în activitatea mea de contraspionaj păreau că tinjesc după viața din Rusia. Eu niciodată nu l-am auzit pe Izvekov zicând că vrea să se întoarcă acasă.)

Fiind interesat în problemele apărării civile, am reluat discuția pe această temă:

— Domnule Izvekov, am înțeles că problemele apărării civile sint la ordinea zilei. Aveți, țara dumneavoastră vreau să spun, un program de pregătire în acest sens?

— Nu, a replicat el scurt. Nu avem un astfel de program. (Minte, îmi ziceam în gând. Pe cînd eram în armată mi s-a spus că fiecare cetățean sovietic este pregătit în acest sens.) Am zis cu voce tare:

— Domnule Izvekov, credeți că nu au fost făcute nici un fel de provizii de medicamente, cereale și hrană pentru un caz deosebit?

Pe bine. Așa că mi metrou. Într-un moment
aș putea să mă potolă a început a fi
rupt de dr. Stupar, care a apărut deodată în
coș al salii de ședințe.

Căutând pe ocolite să-mi distragă atenția de la acest
bietet delicat, Stupar a reluat fraza despre metrou.

— Da, domnule Humnik, trebuie să veniți să vedeți me-
troul. De fapt, sint sigur că o să aveți posibilitatea
Rusia!

Într-un moment, Stupar a reluat fraza despre metrou.
Căutând pe ocolite să-mi distragă atenția de la acest
bietet delicat, Stupar a reluat fraza despre metrou.

Pe bine. Așa că mi metrou. Într-un moment
aș putea să mă potolă a început a fi
rupt de dr. Stupar, care a apărut deodată în
coș al salii de ședințe.

Căutând pe ocolite să-mi distragă atenția de la acest
bietet delicat, Stupar a reluat fraza despre metrou.

Pe bine. Așa că mi metrou. Într-un moment
aș putea să mă potolă a început a fi
rupt de dr. Stupar, care a apărut deodată în
coș al salii de ședințe.

Căutând pe ocolite să-mi distragă atenția de la acest
bietet delicat, Stupar a reluat fraza despre metrou.

Pe bine. Așa că mi metrou. Într-un moment
aș putea să mă potolă a început a fi
rupt de dr. Stupar, care a apărut deodată în
coș al salii de ședințe.

Căutând pe ocolite să-mi distragă atenția de la acest
bietet delicat, Stupar a reluat fraza despre metrou.

Pe bine. Așa că mi metrou. Într-un moment
aș putea să mă potolă a început a fi
rupt de dr. Stupar, care a apărut deodată în
coș al salii de ședințe.

Căutând pe ocolite să-mi distragă atenția de la acest
bietet delicat, Stupar a reluat fraza despre metrou.

Pe bine. Așa că mi metrou. Într-un moment
aș putea să mă potolă a început a fi
rupt de dr. Stupar, care a apărut deodată în
coș al salii de ședințe.

Pe bine. Așa că mi metrou. Într-un moment
aș putea să mă potolă a început a fi
rupt de dr. Stupar, care a apărut deodată în
coș al salii de ședințe.

Căutând pe ocolite să-mi distragă atenția de la acest
bietet delicat, Stupar a reluat fraza despre metrou.

Pe bine. Așa că mi metrou. Într-un moment
aș putea să mă potolă a început a fi
rupt de dr. Stupar, care a apărut deodată în
coș al salii de ședințe.

Căutând pe ocolite să-mi distragă atenția de la acest
bietet delicat, Stupar a reluat fraza despre metrou.

Pe bine. Așa că mi metrou. Într-un moment
aș putea să mă potolă a început a fi
rupt de dr. Stupar, care a apărut deodată în
coș al salii de ședințe.

Căutând pe ocolite să-mi distragă atenția de la acest
bietet delicat, Stupar a reluat fraza despre metrou.

Pe bine. Așa că mi metrou. Într-un moment
aș putea să mă potolă a început a fi
rupt de dr. Stupar, care a apărut deodată în
coș al salii de ședințe.

Căutând pe ocolite să-mi distragă atenția de la acest
bietet delicat, Stupar a reluat fraza despre metrou.

Pe bine. Așa că mi metrou. Într-un moment
aș putea să mă potolă a început a fi
rupt de dr. Stupar, care a apărut deodată în
coș al salii de ședințe.

Căutând pe ocolite să-mi distragă atenția de la acest
bietet delicat, Stupar a reluat fraza despre metrou.

Pe bine. Așa că mi metrou. Într-un moment
aș putea să mă potolă a început a fi
rupt de dr. Stupar, care a apărut deodată în
coș al salii de ședințe.

Căutând pe ocolite să-mi distragă atenția de la acest
bietet delicat, Stupar a reluat fraza despre metrou.

Pe bine. Așa că mi metrou. Într-un moment
aș putea să mă potolă a început a fi
rupt de dr. Stupar, care a apărut deodată în
coș al salii de ședințe.

cu ei s-a dus de ce făcuse. Dr. Stupar venise în S.U.A. ca să se întâlnească cu mine la ambasada sovietică pe care o conduceam în vremea de la atunci și era la Institutul tehnic din Moscova.

În timpul ședințelor S.A.M. am observat că atât dr. Stupar cât și Alexandr Izvekov nu numai că erau foarte inteligenți, dar lucrau mult și bine împreună. În timpul unei conferințe din toamna anului 1963, care avea loc într-o mare sală a Asociației americane a femeilor, Izvekov s-a așezat de o parte a mea, iar dr. Stupar de cealaltă și au început să mă întrebe de unele probleme mai personale. Toate întrebările se învâneau în jurul educației mele. Cred că Izvekov avea la el un magnetofon. Probabil că voiau să asculte banda la ambasada ca să-și dea seama cum am reacționat la întrebările puse de ei.

Era foarte clar la ce se gindeau. Hotărâseră să mă recruteze ca agent — un agent secret pentru Uniunea Sovietică. Acea după-amiază de toamnă a fost începutul unui proces lung prin care m-au lămurit și s-au lămurit și ei, că eu as putea lucra pentru Uniunea Sovietică.

Reanalizând situația până în momentul respectiv, era evident pentru ruși că aveam o atitudine de simpatie față de ei, demonstrată de prietenia arătată cu ocazia ședințelor S.A.M. și de faptul că le-am vizitat ambasada. Am continuat să răspund cu plăcere la numeroasele relații pe care le-au cerut cu privire la funcția mea — eram încă vicepreședinte și cel mai vechi membru al lui Value Engineering Company —, precum și la alte întrebări privind părerile mele despre evenimentele internaționale și despre guvernul și poporul sovietic.

Ceea ce nu le-am spus atunci sovieticilor a fost faptul că eram în contact permanent cu F.B.I.-ul, căruia îi redam toate discuțiile purtate cu ei. De fapt, de la prima noastră întâlnire am bănuit că rușii vor încerca să se folosească de autoritatea mea pentru influențarea membrilor societății să aibă o atitudine binevoitoare față de ei, mai ales că unii membri ai S.A.M. au întrebat F.B.I.-ul dacă primirea dr. Stupar este dezirabilă sau nu.

...mă...
...Timpul...
...agentii străini îl pierdeau...
...informații de la alți cetățeni cinstiți, care nu bănuiau...
...despre intențiile lor, și nu le dădea posibilitatea să...
...asupra unui individ slab, care putea deveni un...
...Statelor Unite.

Deci, din aceste considerente, m-am hotărât să fac...
...pie ceea ce se va întâmpla mai târziu.

Fiecare ședință a S.A.M. însemna un dr. Stupar și Izvekov tot mai prietenoși. Încetul cu încetul, rușii îmi secau biografia. Ei știau că am fost reprezentantul lui Val Engineering Company la Alexandria, Virginia, și că aceas firmă întocmea niste studii asupra motoarelor de rachetă asupra materialelor rezistente la temperaturi înalte. De menea, știau că eu am scris o carte referitoare la imbrăci mințile motoarelor de rachetă și a conurilor cu cavități pentru boturile de avioane. Mai târziu, au aflat că sint ofițer de rezervă în Corpul chimic al armatei, specializat în chimie, biologie și apărarea nucleară. A. Izvekov și cu mine ne-am întâlnit de mai multe ori întâmplător, fiecare exclamând că de surprinși eram. De exemplu, în timpul unui spectacol la Shoreham Hotel, din Washington, eu și soția mea ne-am ciocnit de Izvekov și de un străin care nu ne-a fost prezentat. Altă dată Izvekov, conducând un Plymouth, a apărut brusc la colțul unei străzi în timp ce eu așteptam să se schimbe semaforul.

La 8 ianuarie 1962, dr. Stupar se număra printre conferențieri la „seara internațională”, organizată de S.A.M. Tema referinței... prelegerea cu citiva date despre uzinele metalurgice... U.R.S.S., dar numai din acelea care arătau ca ale noastre în... Multi dintre... Cu...

...S.A.M....

...S.A.M....

...S.A.M....

...de timp putea fi descoperit. De asemenea, prin folosirea magnetofonului le era ușor să confrunte răspunsurile. Sint sigur că cele discutate cu rușii erau trecute pe hirtie după... îngroșind dosarul meu de la ambasada so... acesta se pregăteau să mă recruteze, dar eu nu știam încă la ce aveam să le folosesc în viitor, la ce gin... ei să mă folosească.

În vara anului 1963, F.B.I.-ul era sigur că fusesem punctat către serviciul de informații sovietic care acționează în California. Mi s-a spus că trebuie să fiu foarte atent să nu să-l învăț pe dinafară, interzicându-mi-se să-l revăd. Am fost, de asemenea, sfătuit ca să nu am de ea nici o notiță referitoare la întâlnirile avute cu rușii, întrucât ar fi posibil ca aceste note să cadă în mâinile lor.

În toamnă 1963, un ofițer al S.A.M. Stăpan a spus că va veni la faclă și că va avea o discuție cu mine în legătură cu: „Îmbrăcăminti anorganice rezistente la temperaturi înalte”. Pe vremea aceea, eu lucram pe material de îmbrăcăminte anorganică la Universitatea catolică. Sper să parlez cu el în legătură cu acest lucru în următoarele săptămâni”, mi-a spus el.

În ziua de 28 octombrie, după ce am fost la serviciu, el m-a luat la revedere și-am întrebat:

O să vă văd la Universitatea catolică?

Cred că voi veni în seara zilei de 29 octombrie.

Această zi a cazut într-o marți, cind bătea un vînt rece. După ce mi-am parcat automobilul în fața Universității catolice, m-am îndreptat spre Corpul inginerilor unde urma să se țină o conferință. După ce am intrat în sala de conferințe, am văzut că erau acolo doi oameni care erau în uniformă militară. Ei erau ruși și erau înarmați. Ei erau înarmați cu pistolele și cu revolverele. Ei erau înarmați cu pistolele și cu revolverele. Ei erau înarmați cu pistolele și cu revolverele.

cit va dura studiul și mi-am zis: „Poate că mă pot ocupa de toate întrebările care mi le pune să fie doar niște curiosități ale lui, iar el să nu fie altceva decât un născut obișnuit”.

Urclind scarile mi-am aruncat privirea spre terenul de parcare să văd dacă nu zăresc cumva pe dr. Stupar sau un agent al FBI-ului. N-am văzut pe nimeni. Mi-am continuat drumul spre sala de curs de la etaj și mi-am pregătit și însemnările. Tocmai cind voiam să încep, în sală a intrat dr. Stupar. După terminarea celor două ore de curs, dr. Stupar a așteptat pînă a plecat un grup de studenți care nu mai pusă cîteva întrebări, apoi s-a apropiat și am schimbat cîteva amabilități neînsemnate.

Pînă la încheierea acestui curs nu s-a mai întîmplat nimic deosebit, excepție făcînd vizitele, acum obișnuite, ale lui Stupar și Izvekov la adunările lunare ale S.A.M. Apoi, în martie 1964, doi ruși necunoscuți au apărut la S.A.M., iar cu această ocazie am făcut o cotitură în relațiile mele cu sovieticii.

Stateam pe culoarul de la Asociația americană a femeilor, salutînd membrii S.A.M. ce veneau la ședință și ajutînd la pregătirile pentru prelegerea din după-amiaza aceea (a trecut în revistă a programului capsulei spațiale Gemini de către MacDonnell, de la Aircraft Corporation). Observînd doi străini, care pareau a fi ruși, am rămas surprins cînd s-au îndreptat spre mine.

— Dumneavoastră sunteți domnul Huminik? Mă numesc Butenko, iar dînsul este domnul Zorov. Sîntem prietenii doctorului Stupar.

— Vă salut! Bucuros de cunoștință. Vă prezint că prelegerea din seara aceasta este despre... cu ceva de băut?

— Nu, a replicat Butenko.

— Totuși, este de datoria mea să fac așa ceva, e numai un gest de prietenie.

Ne-am dus spre bar și fiecare am comandat cîte ceva de băut. Tocmai începusem să discutăm, cînd l-am văzut pe Stu-

par. „Nu s-a dus la bar”, mi-a spus el, „ci a rămas pe la agentul FBI”. Am văzut că el se uită la noi și s-a apropiat.

În timpul mesei am constatat că Butenko discuta despre alcoolul rezistent la acizi, iar Zorov se uita în jur, avînd aerul unui tip hotărît și voluntar.

În timpul seara am sărit pe a doua oară să discutăm, că și luau notițe amănunțite. Butenko era foarte activ, în timp ce Zorov continua să pozeze în soacră și paznic. După ședință, Zorov a venit la mine și m-a întrebat dacă nu vreau să merg să iau masa cu ei.

— Da, cu plăcere. Probabil că vom putea discuta despre aceste aranjamente comerciale între Chemprox și țara dumneavoastră. (Părăsisem Value Engineering Company pentru a înființa o mică firmă de produse chimice, Chemprox Corporation.)

Am părăsit clădirea, ne-am urcat în mașina mea și ne-am îndreptat spre restaurantul Hot Shoppes de peste Potomac, lângă Pentagon. Atît Butenko cît și Zorov m-au lăudat pentru modul în care am condus Cadillac-ul. Zorov a menționat și mașina ambasadorului rus e tot marca Cadillac.

După ce am luat loc într-un separeu și am comandat ceva de mîncare, am început o discuție despre firma mea.

— Ce sortiment de produse fabricați? dorea Butenko să știe.

— Mai multe feluri de detergenți chimici și chimicale sanitare. Probabil că veți vizita uzina și am să vă arăt cîteva mostre.

— Da, am putea trimite cîteva mostre în țară pentru...
Știu că s-a pomenit că am un acord între firma mea și țara dumneavoastră?

Zorov a intervenit prompt:

— Totul e posibil cînd este vorba de Uniunea Sovietică. Apoi a făcut o afirmație care m-a uimit:

Domnule Huminik, dumneata știi că țara noastră este dispusă să plătească foarte bine orice fel de informații?

25

limba străină a fost depășită, toți cei 4 copii jucându-se în
colecția de automobile a lui Sheldon.

Am băut ceva și, deși atmosfera a fost corută, se vădit
că toți eram foarte precauți. Fiecare din noi avea în față
un nou prilej pentru studierea mea. Prin întrebările pus
le am încercat să verificăm exactitatea
unor informații pe care le-am primit dintr-o informație pe
le aveau despre persoana mea. Era un joc dublu. Le puneam
și eu întrebări ca să pot contribui la întocmirea, de
F.B.I., a dosarelor lui Zorov și Butenko.

Ne aflam cu toții în salonul casei mele din Washing-
ton suburbia Camp Springs și am început să discutăm despre
viața de la Moscova în comparație cu cea din Washington.

Alice pregătise sandvișuri și tartine, care au fost mir-
de ruse numai după ce eu și Alice servisem cîte ceva din fie-
care. Era vădit că oaspeții noștri nu prea aveau încredere în
măsurile de securitate ale casei noastre.

Am vorbit de multe lucruri, dar în mod special de
nașterea lui Butenko și de frământările care îl înconjurau
în timpul războiului. Când am vorbit de el, ea a
fost foarte interesată și a spus că știa că el era
un bărbat foarte inteligent și că el era un bărbat
măllă ca și toți ceilalți din familia noastră. În comparație
cu alții. Tatăl lui era un bărbat foarte inteligent, Andreyski.

Și eu am vorbit de multe lucruri, dar în mod special de
nașterea lui Butenko și de frământările care îl înconjurau
în timpul războiului. Când am vorbit de el, ea a
fost foarte interesată și a spus că știa că el era
un bărbat foarte inteligent și că el era un bărbat
măllă ca și toți ceilalți din familia noastră. În comparație
cu alții. Tatăl lui era un bărbat foarte inteligent, Andreyski.

Când am vorbit de multe lucruri, dar în mod special de
nașterea lui Butenko și de frământările care îl înconjurau
în timpul războiului. Când am vorbit de el, ea a
fost foarte interesată și a spus că știa că el era
un bărbat foarte inteligent și că el era un bărbat
măllă ca și toți ceilalți din familia noastră. În comparație
cu alții. Tatăl lui era un bărbat foarte inteligent, Andreyski.

Ca să complice și mai mult lucrurile, deja destul de
complicate, după ce am vorbit de multe lucruri, dar în mod
special de nașterea lui Butenko și de frământările care îl înconjurau
în timpul războiului. Când am vorbit de el, ea a
fost foarte interesată și a spus că știa că el era
un bărbat foarte inteligent și că el era un bărbat
măllă ca și toți ceilalți din familia noastră. În comparație
cu alții. Tatăl lui era un bărbat foarte inteligent, Andreyski.

Am vorbit de multe lucruri, dar în mod special de
nașterea lui Butenko și de frământările care îl înconjurau
în timpul războiului. Când am vorbit de el, ea a
fost foarte interesată și a spus că știa că el era
un bărbat foarte inteligent și că el era un bărbat
măllă ca și toți ceilalți din familia noastră. În comparație
cu alții. Tatăl lui era un bărbat foarte inteligent, Andreyski.

— Îmi suride această propunere!

— Știți unde e motelul Howard Johnson?

— Da!

— Eu voi fi în fața motelului, a zis Stupar cu voce în-
creștătoare, așa că atunci cînd veți trece pe acolo să micșorați vi-
zele pentru a mă vedea.

Această discreție denota că Stupar va întreprinde ceva
de isiv. Am mers pe Virginia Avenue pînă cînd l-am văzut.
Niciodată n-am fost sigur unde erau plasati oamenii F.B.I.-ului
și nici nu eram sigur că aceștia sînt de față la aceste intil-
niri mistemioase.

Pravind rîsul și pur Stupar s-a udat în ochi și a
început să plîngă. Am vorbit foarte puțin, dar
am vorbit de multe lucruri, dar în mod special de
nașterea lui Butenko și de frământările care îl înconjurau
în timpul războiului. Când am vorbit de el, ea a
fost foarte interesată și a spus că știa că el era
un bărbat foarte inteligent și că el era un bărbat
măllă ca și toți ceilalți din familia noastră. În comparație
cu alții. Tatăl lui era un bărbat foarte inteligent, Andreyski.

După ce am vorbit de multe lucruri, dar în mod
special de nașterea lui Butenko și de frământările care îl înconjurau
în timpul războiului. Când am vorbit de el, ea a
fost foarte interesată și a spus că știa că el era
un bărbat foarte inteligent și că el era un bărbat
măllă ca și toți ceilalți din familia noastră. În comparație
cu alții. Tatăl lui era un bărbat foarte inteligent, Andreyski.

Am vorbit de multe lucruri, dar în mod special de
nașterea lui Butenko și de frământările care îl înconjurau
în timpul războiului. Când am vorbit de el, ea a
fost foarte interesată și a spus că știa că el era
un bărbat foarte inteligent și că el era un bărbat
măllă ca și toți ceilalți din familia noastră. În comparație
cu alții. Tatăl lui era un bărbat foarte inteligent, Andreyski.

Ne-am așezat în parcul de lingă hotel, lingă trei arbori
înalti. M-am uitat la ceas și am văzut că era 11.30. Stupar
mă privea.

Ce v-aș vrea?

19. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964.

at Chemprox-ul, în ziua de 17 aprilie 1964. El dorea
investigațiile asupra adevăratei mele identități,
convingă că nu eram agent de contraspionaj. Investiga-

19. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964.

19. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964.

19. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964.

19. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964.

19. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964.

19. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964.

19. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964.

19. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964.

19. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964.

19. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964.

19. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964.

19. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964.

19. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964.

19. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964.

19. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964.

19. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964.

19. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964.

19. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964.

19. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964.

19. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964.

19. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964.

19. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964.

19. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964. 22. 1. 1964.

suma de 100.000 dolari pe an deocamdată, dar nu e
mi-ar prinde un contract comercial cu U.R.S.S. Sint
Vladimir, că gospodinele din U.R.S.S. ar aprecia favo-
prousele noastre.

— John, dacă ai putea să-mi dai niste mostre
ales, documentație, atunci o să mă interesez ce pot face

în drum spre restaurantul Royal Arms din Hyatt
Maryland. Butenko m-a întrebat dacă mi-ar suride o ca-
rie la Moscova pentru a vizita Uniunea Sovietică.

— Vladimir, întotdeauna am vrut să vizitez Rusia.

— Vladimir, întotdeauna am vrut să vizitez Rusia.
nu am bani pentru treaba asta.

Butenko a ris și a spus mindru :
— Când țara mea te invită, cheltuielile legate de căl-
torie nu mai sint o problemă

Parcînd în fața restaurantului l-am întrebat dacă l-
am văzut pe John ?

— Nu, dar el e acolo. Așteaptă-l în fața restaurantului.
mi se spună ce avem de făcut

— John, eu am sarcina de a obține anumite lucruri
pe care le cer seful meu.

— Bani o să ți-i dau eu, bineînțeles. Ce zici ?

— Îți dai banii ?

— Da, dar nu pot să dau banii pentru un contract comercial cu țara ta.
A zîmbit

Vladimir P. Butenko

Eram curios ce va aduce nou în viața mea urmă.

— Bună ziua, domnule Malinin! Sinteți inginer în sudura metalelor?

Malinin mi-a răspuns cu o voce gravă:

— Da, domnule. S-a făcut în acest an un mare lucru în sudură. Doresc să studiez ceea ce s-a făcut în acest an în țara dumneavoastră și de aceea am venit la această sedință.

— O, atunci să vă primim în societate.

Butenko a intervenit:

— Domnule Malinin, vă prezint pe domnul Gibson, din conducerea societății, care vă va prezenta pe toată lumea. Domnule Gibson, acesta este domnul Malinin, inginer în sudura metalelor.

— Să-mi facă o vizită împreună cu soția și cu fiul său, Andrei.

— Oricând vrei tu, John. Îmi face plăcere.

— Perfect. Ce-ai zice de duminică la ora 14 00?

— S-a făcut! Voi fi la tine!

Malinin s-a așezat lângă mine la masă și am purtat o discuție neinteresantă. În timpul ședinței eu am stat de vorbă în fundul sălii cu Butenko, iar Malinin a dormit tot timpul cu capul pe masă. Acest rus părea plictisit de viață, dar mi-or spunea lucruri foarte interesante, dovadă că era un om inteligent, care vorbea doar când trebuia.

După consfătuire, așteptam să văd ce se mai întimpla.

— Domnule Malinin, vă prezint pe domnul Gibson, din conducerea societății, care vă va prezenta pe toată lumea. Domnule Gibson, acesta este domnul Malinin, inginer în sudura metalelor.

Butenko nu mi-a propus să mă fotografieze și pe mine, ceea ce mi-a părut rău. Am ridicat receptorul, dar nu venea tonul.

— Alo, domnule Humnik? Imediat am recunoscut vocea Butenko. Deci, el purta vina pentru piriiturile din aparat.

— Da! Tu ești, Vladimir?

— Bine, mulțumesc! Dar voi?

— Nici noi n-avem de ce ne plînge. Ascultă, pot să trec la fabrică pe 23 iunie? Am ceva de discutat cu tine.

Engleza vorbită de el nu era de loc rea.

— O clipă, să mă uit în agendă. După câteva secunde de

Am discutat cu el câteva minute și l-am rugat să-mi cedeze un telefon de la el, din altă cameră. Mi-a permis să folosesc telefonul și am format numărul secret pe care îl cunoșteam. După primirea legăturii am descris misterioasele motive din aparat și faptul că domnul Butenko era la telefon. Am raportat apoi despre întâlnirea fixată de Butenko și m-am închis. M-am învârtit acasă, gândindu-mă la aceste evenimente nocturne.

Am discutat cu el câteva minute și l-am rugat să-mi cedeze un telefon de la el, din altă cameră. Mi-a permis să folosesc telefonul și am format numărul secret pe care îl cunoșteam. După primirea legăturii am descris misterioasele motive din aparat și faptul că domnul Butenko era la telefon. Am raportat apoi despre întâlnirea fixată de Butenko și m-am închis. M-am învârtit acasă, gândindu-mă la aceste evenimente nocturne.

— Am nevoie de câteva date pe care nu le pot obține altfel.

— Dacă vrei să obții aceste date, trebuie să...

Am discutat cu el câteva minute și l-am rugat să-mi cedeze un telefon de la el, din altă cameră. Mi-a permis să folosesc telefonul și am format numărul secret pe care îl cunoșteam. După primirea legăturii am descris misterioasele motive din aparat și faptul că domnul Butenko era la telefon. Am raportat apoi despre întâlnirea fixată de Butenko și m-am închis. M-am învârtit acasă, gândindu-mă la aceste evenimente nocturne.

A Inghite

Am discutat cu el câteva minute și l-am rugat să-mi cedeze un telefon de la el, din altă cameră. Mi-a permis să folosesc telefonul și am format numărul secret pe care îl cunoșteam. După primirea legăturii am descris misterioasele motive din aparat și faptul că domnul Butenko era la telefon. Am raportat apoi despre întâlnirea fixată de Butenko și m-am închis. M-am învârtit acasă, gândindu-mă la aceste evenimente nocturne.

— Vrei să obții o slujbă specială?

— Nu, John, eu nu vreau să capăt nici un fel de slujbă. Am nevoie numai de lista cu ceea ce se cere ca să poți primi un post oficial. Mă interesează formularele de completat și biștile necesare.

— Înțeleg, înțeleg! Să văd ce pot face pentru tine. „Iată, deci, mă gîndeam, că această pasăre rară vrea să plaseze cineva în aparatul de stat“. Eram mai sigur că oricînd că întrețineau legături cu mine în scopuri de spionaj și că...

Am discutat cu el câteva minute și l-am rugat să-mi cedeze un telefon de la el, din altă cameră. Mi-a permis să folosesc telefonul și am format numărul secret pe care îl cunoșteam. După primirea legăturii am descris misterioasele motive din aparat și faptul că domnul Butenko era la telefon. Am raportat apoi despre întâlnirea fixată de Butenko și m-am închis. M-am învârtit acasă, gândindu-mă la aceste evenimente nocturne.

Am discutat cu el câteva minute și l-am rugat să-mi cedeze un telefon de la el, din altă cameră. Mi-a permis să folosesc telefonul și am format numărul secret pe care îl cunoșteam. După primirea legăturii am descris misterioasele motive din aparat și faptul că domnul Butenko era la telefon. Am raportat apoi despre întâlnirea fixată de Butenko și m-am închis. M-am învârtit acasă, gândindu-mă la aceste evenimente nocturne.

Am discutat cu el câteva minute și l-am rugat să-mi cedeze un telefon de la el, din altă cameră. Mi-a permis să folosesc telefonul și am format numărul secret pe care îl cunoșteam. După primirea legăturii am descris misterioasele motive din aparat și faptul că domnul Butenko era la telefon. Am raportat apoi despre întâlnirea fixată de Butenko și m-am închis. M-am învârtit acasă, gândindu-mă la aceste evenimente nocturne.

Am discutat cu el câteva minute și l-am rugat să-mi cedeze un telefon de la el, din altă cameră. Mi-a permis să folosesc telefonul și am format numărul secret pe care îl cunoșteam. După primirea legăturii am descris misterioasele motive din aparat și faptul că domnul Butenko era la telefon. Am raportat apoi despre întâlnirea fixată de Butenko și m-am închis. M-am învârtit acasă, gândindu-mă la aceste evenimente nocturne.

obişnuit pentru el, a propus să oare.

Am hotărât de comun acord să ne în-

tereseze H. cu strada 14. În

Vas

time.

D

în intersecție. În clipa următoare am observat un om îm-

brăcat în gri, plimbându-se pe marginea drumului. Mi-am zis c-

individul respectiv nu putea fi altcineva decât Stupar

Într-un moment am deschis portiera, întâmpinându-l bucuros pe r-

vosul om de știință

John, îmi pare bine că te văd. Nu stiam că o să

nevoie de atita timp ca să ajung de la ambasadă până a

Îmi era teamă că n-ai să mă aștepti

Întorcînd ușor mașina, l-am întrebat:

Serghei, unde zici că vom prînzî azi? Eram sigur c-

s-a rîndit deja la un restaurant. Serghei

După o scurtă pauză, a venit și răspunsul.

— John, de ce n-ai alege tu un local? Cunoști

bine ca mine și probabil nici n-ai pierdut

pierdut, a conchis el îngrijorat.

— Am destul timp pentru a găsi un local. În

lond, e vorba de afaceri. Esențialul e să mă ajuți. Serghei

Tu dispui de relații excelente la Moscova și îmi dau

Într-un moment în elegantul restaurant, rusul a fost vizibil încin-

deși mai era încă îngrijorat.

— John, este un local foarte plăcut. N-am fost niciodată

ce avea să se întâmple în viața mea și să-l în-
sfârșit, când specialistul și-a încheiat treaba în discu-
tând materialul de care avea nevoie, i-am spus:

— *Am văzut că ai nevoie de material. Ce material?*
— *Plătești pentru acest material?*

— *Săptămânal, pentru că plătesc pentru fiecare număr.*

— *Am văzut că ai nevoie de material. Ce material?*
— *Plătești pentru acest material?*

— *Săptămânal, pentru că plătesc pentru fiecare număr.*

— *Am văzut că ai nevoie de material. Ce material?*
— *Plătești pentru acest material?*

— *Săptămânal, pentru că plătesc pentru fiecare număr.*

— *Am văzut că ai nevoie de material. Ce material?*
— *Plătești pentru acest material?*

— *Săptămânal, pentru că plătesc pentru fiecare număr.*

— *Am văzut că ai nevoie de material. Ce material?*
— *Plătești pentru acest material?*

— *Săptămânal, pentru că plătesc pentru fiecare număr.*

— *Am văzut că ai nevoie de material. Ce material?*
— *Plătești pentru acest material?*

— *Săptămânal, pentru că plătesc pentru fiecare număr.*

— *Am văzut că ai nevoie de material. Ce material?*
— *Plătești pentru acest material?*

— *Săptămânal, pentru că plătesc pentru fiecare număr.*

— *Am văzut că ai nevoie de material. Ce material?*
— *Plătești pentru acest material?*

— *Săptămânal, pentru că plătesc pentru fiecare număr.*

— *Am văzut că ai nevoie de material. Ce material?*
— *Plătești pentru acest material?*

— *Săptămânal, pentru că plătesc pentru fiecare număr.*

— *Am văzut că ai nevoie de material. Ce material?*
— *Plătești pentru acest material?*

— *Săptămânal, pentru că plătesc pentru fiecare număr.*

— *Am văzut că ai nevoie de material. Ce material?*
— *Plătești pentru acest material?*

— *Săptămânal, pentru că plătesc pentru fiecare număr.*

— *Am văzut că ai nevoie de material. Ce material?*
— *Plătești pentru acest material?*

— *Săptămânal, pentru că plătesc pentru fiecare număr.*

— *Am văzut că ai nevoie de material. Ce material?*
— *Plătești pentru acest material?*

— *Săptămânal, pentru că plătesc pentru fiecare număr.*

— *Am văzut că ai nevoie de material. Ce material?*
— *Plătești pentru acest material?*

— *Săptămânal, pentru că plătesc pentru fiecare număr.*

— *Am văzut că ai nevoie de material. Ce material?*
— *Plătești pentru acest material?*

— *Săptămânal, pentru că plătesc pentru fiecare număr.*

— *Am văzut că ai nevoie de material. Ce material?*
— *Plătești pentru acest material?*

— *Săptămânal, pentru că plătesc pentru fiecare număr.*

— *Am văzut că ai nevoie de material. Ce material?*
— *Plătești pentru acest material?*

— *Săptămânal, pentru că plătesc pentru fiecare număr.*

— *Am văzut că ai nevoie de material. Ce material?*
— *Plătești pentru acest material?*

— *Săptămânal, pentru că plătesc pentru fiecare număr.*

— *Am văzut că ai nevoie de material. Ce material?*
— *Plătești pentru acest material?*

— *Săptămânal, pentru că plătesc pentru fiecare număr.*

dintre lucruri mi-au fost luate, printre altele o colecție de monede și un...

Serghei?

— Aș vrea să spun doar atât: ele nu-mi ajută nici în ce privește cariera și nici în ce privește sănătatea. Sărbătorile din cauza lor.

Amintindu-mi de materialele pe care le aveam în mână, am schimbat subiectul discuției.

Serghei, ți-am adus ce mi-ai cerut, mai puțin un lucru pentru obținerea cărui am întâmpinat dificultăți. Ți-am făcut rost de el, ți-l trimit la Moscova.

S-a uitat la mine umil.

— Să nu trimiți nimic. Nimic, auzi? Să nu trimiți nimic la Moscova! Voi ține legătura cu tine printr-un prieten. Îmi lua el.

— În regulă! Nu voi trimite nimic la Moscova. Coboarea i-am spus să nu se mai enerveze și să se îngrijească de sănătate.

Terminând de mâncat, am plecat încet spre masină, gândindu-mă din cauza camiculei și remarcând că as dori să merg undeva unde e mai răcoare.

Stupar s-a folosit imediat de această remarcă pentru a-mi spune:

Poate vii la Moscova, unde vremea e răcoasă tot timpul?

— Aș vrea să văd Moscova, dar mai întâi trebuie să ocup de afaceri. Serghei, sper că nu mă uiti și vei pune în discuție...

M-a asigurat că va face tot ce-i stă în putință pentru a mă ajuta.

Când am ajuns la Champprox, rusul s-a oprit.

— John, vreau să-ți spun la revedere. Ai fost unul...

Îmi mai buni prieteni...

lucă masina, neștiind că F.B.I.-ul ne filma toate mișcările.

Am dus moștrele pe platforma de încărcare, știind că-așa din actorii care apar într-un film turnat de F.B.I. Celălalt actor al filmului a sosit foarte curând, zimbând. A deschis portbagajul și eu l-am ajutat la încărcat, apoi, după o ședere de miini călduroasă, a plecat. M-am reîntors în uzină și am început să-mi scriu raportul pentru F.B.I., când am...

pe cineva trântind ușa. Nu cumva se întorsese Stupar?

Am strins grăbit notițele și le-am acoperit cu niște hirtii.

Teama mi-a pierit când am văzut apărind lângă mine un agent F.B.I. Zimbea. Am remarcat:

— Treaba a mers repede. Nu te-au văzut rușii când ai...

— Nu. Toată zona a fost supravegheată. Nu era nimeni...

Convorbirea noastră a fost scurtă și la obiect. Am spus agentului despre faptul că Stupar m-a anunțat că voi ține legătura cu un prieten al său și că se va strădui să mă ajute la încheierea contractului. Agentul m-a felicitat pentru felul în care am acționat, spunându-mi să mențin și în continuare legătura cu el. Amindoi așteptam următoarea mutare în aceeași partidă internațională de șah.

Prin martie 1965, rușii erau aproape de țelul lor final —
 atarea unui cetățean american ca agent, violând astfel
 vederea titlului 18 din Codul penal al Statelor Unite. Pe-
 , conform Codului penal, sint foarte aspre pentru ame-
 Personalul ambasadelor se bucură de imunitate diplo-
 sint prinși — este declararea ca „persona non grata”.

Ca să stringă latul în jurul gâtului meu, un nou agent
 vietic se pregătea să intre în scenă. Într-o seară, Alice mi-a
 is că un bărbat, a cărui voce nu o auzise niciodată la tele-
 a întrebat de mine. Acesta acționase puțin cam suspect,
 t nu și-a spus numele. Ea a sesizat faptul că respecti-
 ul vorbea cu un ușor accent rusesc. Au mai trecut câteva
 , dar n-a mai încercat nimeni să ia legătura cu mine. Am
 munitat F.B.I.-ul, fiind atent la toți cei care mă înconjurau.
 Așteptam telefonul de care eram sigur că aveam să-l pri-

Vocea de la celălalt capăt al firului, calmă și cu un ușor
 telefonul.

Vocea de la celălalt capăt al firului, calmă și cu un ușor

Străinul a continuat:

— Domnule Huminik, aş dori să luăm într-o zi masă în preună, o să discutăm şi despre contractul dumneavoastră.

— Tocmai mă întrebam dacă e cazul să mai sper sau nu, căm mult, nu credeţi?

Island cu Eastern Avenue?

ochi?

Ochelari?

Mi-a arătat fotografia dumneavoastră într-o revistă. Vă iese noapte bună! Cu aceasta convorbirea a luat sfârşit.

max nemuscat, inima lui bătea puternic şi mă gîndeam la situaţia mea. Tăcusem şi lăsesem ochii să se aşese pe el, nu ştiau că lucrez pentru F.B.I. şi că ei mă considerau

unul din poezia ei. Tăcusem şi lăsesem ochii să se aşese pe el, nu ştiau că lucrez pentru F.B.I. şi că ei mă considerau unul din poezia ei. Tăcusem şi lăsesem ochii să se aşese pe el, nu ştiau că lucrez pentru F.B.I. şi că ei mă considerau unul din poezia ei.

Pe 25 martie, am părăsit biroul în care lucram, la 12 ora 10, pentru a-l întâlni pe Valentin Revin. Ajungînd la loc de întâlnire, am văzut că acolo erau numai două nimeni, nici agenţi F.B.I. şi nici agenţi sovietici pe care ştiam că erau acolo. Pe faţă avea un zîmbet prietenos, dar nu mă cunoştea. El m-a văzut şi m-a văzut pe mine, dar nu mă cunoştea. El m-a văzut şi m-a văzut pe mine, dar nu mă cunoştea.

Am recunoscut imediat pe Revin. Agentul F.B.I. mi-au spus că el era un agent sovietic. El m-a văzut şi m-a văzut pe mine, dar nu mă cunoştea. El m-a văzut şi m-a văzut pe mine, dar nu mă cunoştea.

L-am recunoscut imediat pe Revin. Agentul F.B.I. mi-au spus că el era un agent sovietic. El m-a văzut şi m-a văzut pe mine, dar nu mă cunoştea. El m-a văzut şi m-a văzut pe mine, dar nu mă cunoştea.

— Salut, John. Sunt fericit să te cunosc, Dr. Stupar mi-a spus o mulţime de lucruri frumoase despre tine!

Mi-a dat o carte de vizită pe care scria: „Valentin A. Revin, consilier ştiinţific adjunct, Ambasada U.R.S.S.”.

Dîndu-l la rîndul meu cartea de vizită, am spus:

— Sunt mort de foame. Să ne urcăm în maşină şi să mîncăm undeva.

— Iată o idee bună, a remarcat el, urcîm lu-se rapid
pe scări. Imediat ce am dormit, s-a uitat prin geamul din
camera mea și a văzut că în camera vecinului se
părea că se dansa. În timp ce la radio se transmitea muzică ușoară.

Domnule Revin, unde mergem?

De ce nu mergem unde doriți dumneavoastră? Est
răspuns. Sînteți oaspetele meu azi. Și, domnule Humink
bineînțeles dacă nu aveți vreo obiecție!

Pentru a doua oară am fost surprins de engleza excelen-
tă pe care o vorbea. Ușorul accent pe care-l avea nu-l trăda
că e rus; putea fi foarte bine luat drept un strain oarecare
dar nu neapărat rus.

Din contră, îmi face placere, l-am asigurat eu. De acum
încolo vom fi Val și John. Ce mai face dr. Stupar? Se simte
bine? În august trecut, cînd a plecat din Washington, pare
puțin cam obosit și mi-a spus că are neazuri cu sănătatea.
Sper că clima de la Moscova i-a prins bine. Amîndoi ne-ar
văzut de mai multe ori, așa că ne cunoșteam bine.

John, crezi că dr. Stupar a fost bine primit de mem-
brii S.A.M.-ului?

— Da, era foarte popular. Am apreciat prelegerea lui de
acum cîțiva ani. Pe mine personal m-a încîntat ca om, era
foarte bine informat și are multe alte calități.

Revin pare contrariat:

— Ce înțelegi prin *alte calități*?

„Nu trebuia să mă exprim așa”, mi-am zis alarmat.

— Val, vreau să spun că era un om pregătit multilateral
și plăcea muzica era un interesat în tot. În p. r. a
înțeles și, în general, părea foarte interesat de psihologie.

Pe fața lui Revin a apărut un zîmbet ușor.

— De asemenea, am continuat eu, dr. Stupar are mulți
prieteni în Uniunea Sovietică. A spus că se va folosi de in-

Sau, cel puțin, o mulțime de oameni care se adunau în jurul lui. Am văzut că se adunau în jurul lui să apară. O mulțime de oameni, bărbați și femei, și ieșeau din clădire, unii după complicitate, alții pentru a lua masa. Vântul sufla tare în ziua aceea, iar din gura fetelor.

La 12,10 omul meu a ajuns la locul de parcare, afla la 50 de metri distanță de unde îl așteptam eu.

După ce am văzut că nu era decât un alt element interes pentru întâlnirea noastră, respectiv după agentul F.B.I. dar nu am văzut nici unul.

Revin a grăbit pasul.

— John, iartă-mă, dar am avut un mic necaz cu...

— Nu face nimic. Ai reparat-o?

A zîmbit.

— Da, John, am reparat-o. Să intrăm și să discutăm. Ultima întâlnire a fost atât de plăcută încît am așteptat cu nerăbdare această nouă întrevvedere. Sintem prieteni și sint sigur că ne vom înțelege de minune.

Ne-am îndreptat spre intrarea în Royal Arms. Am observat că are un pas grăbit. În acest timp, am remarcat că avea înălțimea mea — aproximativ 6 picioare — și o greutate, după cît îmi puteam da seama, de cca 165 funți. De fapt, continuînd să mă gîndesc la aceste lucruri, asemănarea dintre noi era foarte mare. Ne asemănăm și în comportare. Chiar modul de a vorbi era asemănător; vorbea repede și nu pierde timpul cu prostii. Era grăbit mai tot timpul. Aveam ce să le spun celor de la F.B.I. După părerea mea, acest lucru era unul din secretele rușilor: căutau oameni asemănători cu cei pe care voiau să-i recruteze ca agenți. Probabil că la origine eram din aceeași parte a Rusiei, deoarece amîndoi aveam gîturi mai subțiri ca rușii născuți la răsărit de Moscova.

Avînd în vedere scopurile urmărite, n-ar fi înțelept să folosim oamenii care se aseamănă din punct de vedere fizic. Probabil că am fost cîmpănașii care au fost de spionaj a rușilor. Oare rușii, cînd l-au ales pe Revîn pentru acea-

... pentru mine și un whisky și
Niciodată nu am comandat mai
... lîmpede. Nici unul n-aveam încredere

mele acțiuni concrete pentru a mă determina să fac spionaj în favoarea Uniunii Sovietice. A început cam așa:

— Spune, John, mă poți ajuta să obțin cîteva date care
... hîrte

titlurile a două materiale secrete. Amîndouă erau niste ra-

— Val, dar mai întîi ce se aude cu acordul comercial? Vrei să cumperi produsele mele? Tu și colegii tăi mi-ati
... dorește să mă expun la riscuri procurîndu-ți niste informații foarte delicate, iar tu să mă amini la nesfîrșit

— În ce mă privește, fac tot ce îmi stă în putință pentru a te ajuta, însă șefii mei vor mai întîi să verifice sinceritatea ta în relațiile cu noi

ce s-ar întîmpla dacă aș fi descoperit că te ajut p...
diomat sovietic, mai ales acum cînd relațiile dintre t...
sînt așa cum sînt? Aș putea fi pus într-o situație care

asta, întrucât afacerile nu merg prea bine și mi s-a spus că muncesc toată ziua pentru un câștig foarte mic. Nu am timp de alte greutăți, mai ales de una ca asta.

Sovietică te apără de orice neplăceri. A avut întotdeauna o încredere de pretutindeni ei.

I-am replicat cu o ușoară tremurare în glas, dinainte de a răspunde:

— Dacă zici că vei avea în vedere orice amănunt, atunci îți voi procura materialele. Însă, te rog să nu uiti că ai promis să-mi obții o ofertă de contract din partea Uniunii Sovietice.

După încă câteva replici, am chemat chelnerul pentru re lua banii. Și de data aceasta a plătit Revin. La plecare, mi-a expus planurile pentru viitoarele noastre întâlniri.

— John, mă întreb dacă tu ai putea să faci în fe, încât să ne întâlnim peste câteva săptămâni. Te voi chema eu dacă totul va fi în regulă.

— Îmi face plăcere să mă întâlnesc cu tine. Am să aștept telefonul tău.

— John, am o sticlă de votcă pentru tine.

Ne-am îndreptat spre mașina lui. A deschis ușa și mi-a dat o sticlă de votcă și un prospect în limba engleză despre industria metalurgică sovietică.

— Val, apreciez în mod deosebit aceste cadouri și te rog să-mi spui cu ce mă pot revanșa față de tine.

— Asta încă nu-i nimic. În clipa în care țara mea va aprecia aportul tău, o să-ți dea cu mult mai mult decât ceea ce ți-am oferit eu acum.

În ziua următoare, am fost din nou la întâlnire. Când m-am apropiat de apropiere și contactare folosit de Revin. Când am discutat cu agentul F.B.I., căruia i-am adus cunoștințele pe care le aveam despre activitatea lui. El mi-a spus că mă atragă din ce în ce mai adânc în sfera operațiilor de spionaj desfășurate de către serviciile de informații sovietice. Am văzut că el era foarte interesat în ceea ce privea sub-

... că Revin fusese folosit ca interpret
... zia sovietică organizată la New York în vara
... De un lucru eram însă sigur: Revin era un fumător pasionat
... niul medicinei radiațiilor. Aveau o fetiță de doi ani.

... seara zilei de 13 aprilie, Revin mi-a telefonat
... stabilit să luăm masa împreună în ziua următoare. Cu
... Blair Inn, un restaurant situat peste drum

... când venii frumose, am ajuns la întâlnire mai devreme de
... de parcare. Deoarece n-aveam ce face, m-am uitat să văd dacă
... e cineva pe acolo, la promenadă. Peste drum, într-un parc
... frumos, niște copii se jucau, iar niște bătrâni dădeau muncă
... la porumbei. Nu era nimic suspect. Clădirea lui Blair Man-
... son Inn avea un aer aparte, în stilul ei vechi, colonial. Cu
... ceva timp în urmă, fusese transformată în restaurant.

Privind mai atent, am observat că la fiecare capăt al lo-
... cului de parcare se afla câte o clădire care permitea instala-
... rea unor posturi de observație de către agenții F.B.I., dacă
... acesta voiau să facă lucrul acesta. Am studiat toate feris-
... trele, încercând să zăresc ce se întâmplă în spatele lor.

Agentii F.B.I. nu mi-au spus niciodată dacă ei sînt sau
... nu prezenți la întîlnirile pe care le aveam cu membrii amba-
... centrată asupra altor probleme în timp ce efectuiam aceste
... întîlniri. Oricum, curiozitatea mea innăscută mă determina

să fac presupuneri în legătură cu ce se va întâmpla în urma
rea întâlnire — inclusiv ceea ce vor face agenții FBI.

În câteva situații am intuit unde erau pasajele
F.B.I. și, o dată cel puțin, după cum am aflat ulterior,
ghicit. Nu pot avea decât admirație pentru acești agenți
stăteau ore întregi în locuri nu prea confortabile pentru a
chiar și o singură fotografie, prin care să dovedească activi-
tatea spionilor străini.

Agenții FBI trebuiau să fie foarte prevăzători, întrucât
spionii sovietici, în mod cert, aveau imaginație, iar munca pe
care o desfășurau era bine conspirată.

Spionajul sovietic, în mod deliberat, nu admitea nici un
fel de rutină în activitatea sa. Academia diplomatică din
U.R.S.S. își instruește studenții în minuirea tehnicii de spio-
naj, precum și în modalitățile de punctare a posibilor agenți
din țara unde vor fi acreditați. Printre altele, ei sunt instruiți
cum să scape de filaș, să folosească ascunzătorile și echipa-
mentul de ascultare tehnică, tehnica fotografierii, precum și
psihologia recrutărilor. Mai învață geografia țării în care vor
acționa, precum și obiceiurile și legislația acesteia.

În sfârșit, la 12.15, Revin a apărut pe partea opusă a
străzii. În timp ce mergeam spre intrarea restaurantului, el
a arborat un zâmbet amabil, iar ochii îi sticleau, uitându-se
încolo și încobace pentru a depista agenții F.B.I. sau orice alte
lucruri suspecte.

John, am fost la Chicago și am dus-o rău acolo. Nu
mi-a plăcut acest oraș.

— De ce, Val? Mie îmi place Chicago-ul. Este fantastic,
plin de lucruri interesante. De ce nu ți-a plăcut?

— Sunt mulți oameni răi acolo. A tacut ca să găsească
cuvântul potrivit. Unul, probabil era un bătaus, a venit la
mine și mi-a spus:

Mi-a fost frică. Mi s-a părut că cere prea mult. Părea înar-
mat.

— El a stat lângă mine și am compătimit. El a
măit:

Nu am putut să înțeleg ce voia să spună. El a
zâmbit și mi-a spus:
— Nu te îngrijora. Eu sunt aici pentru tine.
— Nu am putut să înțeleg ce voia să spună.
— Nu te îngrijora. Eu sunt aici pentru tine.

Am studiat lista cu mincăruri. Între timp, simțisem că
această întâlnire va fi foarte importantă. Revin era alături de

Venisem îmbrăcat cu hainele mele obișnuite. Întotdeauna
portam culori închise, care mă faceau mai bătrîn. Nu-mi plă-
cea să port culori deschise. Revin purta un costum de tweed cenușiu, cu
o cravată albastră, era neras și cu pantofii nefacuți. Amuzant
era faptul că parul îi creștea drept în sus, fapt care-l demas-
ca că e străin. Se ocupa mult de frizură, dar nu reușea să-si
fixeze parul. Interesant era și faptul că nu-si nota nimic, cum
facea Butenko. În mod sigur avea asupra lui un magnetofon.

După ce am băut, Revin mi-a spus:

— John, ți-ar părea bine dacă contractul s-ar încheia?

N-am știut ce să răspund pe moment. După câteva clipe

— Desigur! Ar fi un profit pentru mine, tocmai acum
am nevoie de bani.

John a tras o țigară, apoi, împrăștiind fumul albastru, mi-a spus cu
un zâmbet:

— John, este adevărat că ai nevoie de bani ca afacerea
ta să meargă bine?

— Nu banii constituie ceva care pune în mișcare afacere-
a. Principalul este profitul. Știu că în sistemul vostru co-
munist profitul nu interesează niciodată, întrucât statul con-
trola totul.

— E adevărat, John, afacerile noastre sînt de cu totul
altă natură. Noi asigurăm o slujbă fiecărui cetățean și un con-

chis portiera și am ascultat. Se auzise o voce care vorbea printr-o sîrmă de telegraf, lătrăuții unui câine și o clădetă care trecea undeva departe.

Totuși, m-am aplecat și am scos de sub tablou o plică. Am pus plică de siguranță și l-am bagat în buzunar. Apoi am ieșit din mașină și m-am dus la un telefon public.

— Alo! am auzit din nou vocea aceea somnoroasă.

— John te deranjează. Uite despre ce-i vorba: o mașină m-a urmărit în timp ce îți dădeam telefon și pe drum înspre casă. I-am dat numărul mașinii și am închis telefonul.

Dimineata următoare am aflat că mașina respectivă era o mașină de închiriat. Poate că am devenit prea nervos!

Ziua de 7 mai a fost o zi innourată, ploaia putea începe în orice clipă. După discuția telefonică cu un agent al F.B.I.-ului am petrecut câteva ore la uzină. La ora 11 dimineata, m-am schimbat și am plecat.

Am ajuns la locul de întâlnire la ora 11,25 și am rămas în mașina parcată în apropierea intersecției. Timpul trecea greu. Ma uitam în oglinda retrovizoare și urmăream tot ce se întâmpla în jurul meu. Kevin nu mai venea. Trecuseră deja 10 minute. Apoi l-am zărit. Se afla lângă un magazin de pește drum, îndreptându-se spre mașina mea pe un itinerar compus. L-am recunoscut după mers și după pardesiul deschis. S-a uitat în jur și apoi s-a apropiat repede de mașină deschizând portiera:

— Salut, John! Iartă-mă că am întârziat. Imi zîmbea cu toată fața

— Nu face nimic! i-am răspuns zîmbindu-i. În timp ce îl întindeam mina. Am pornit motorul și am plecat, iar Kevin a rămas acolo.

— Hai să mergem la restaurantul Leonie, de pe bulevardul Universității. Cunoști drumul?

— Nu, imi spui tu pe unde s-o iau. La radio se transmiteau marșuri. Val, știi să cânti la vreun instrument?

— Măi, ce femeie! Imi aminteste de fetele de la Moscova. De ce nu vrei să vii la Moscova? Poate că as reuși să-mi iau și eu concediul atunci și ți-as fi ghid.

Imi statea pe limbă să-i spun: „Da, mai ales spre sediile K.G.B.-ului”. I-am răspuns:

— Ar fi frumos, dar tocmai m-am întors dintr-o călătorie în care mi-am irosit și ultimele rezerve pecuniare.

Val m-a întrerupt.

— Da?! Unde ai fost?

— La Santo Domingo, ca să-mi aranjez niște probleme de afaceri. Am fost nevoit să fac lucrul acesta din moment ce voi nu vreți să încheiați un acord comercial cu Chemprox. Nu m-am putut întoarce decât cu o mare întârziere.

— Ai fost în țara în care Statele Unite intervin brutal, fiind normele de drept internațional?

M-am uitat la el ca la o coapă degerată:

— Din câte imi dau eu seama, ceva ce s-a întâmplat la...
Ne uitam unul la altul, eu infuriat, iar el cu o supe-

rioritate pompoasă. Mi-am revenit și am spus cu cea mea obișnuită voce a mea:

— Uite ce! Se pare că n-o să se încheie nici un contract cu Uniunea Sovietică, deși așa avea nevoie de un contract comercial, că altfel dau faliment, dar...

— John, țintă-mă te rog. Pe noi doi nu ne interesează politica ci știința și afacerile.

— Da, John! Dacă-i bine. Cred că ar fi bine să ne intereseze mai mult treburile astea.

Revin a ignorat ultima remarcă.

— Washington un acord comercial cu S.U.A., te-ar ajuta acest lucru? Ce părere ai?

— Nu înțeleg, care guvern? Al vostru?

— Da, John! Guvernul marii Uniuni a Republicilor Socialiste Sovietice.

— Din discuțiile pe care le-am avut până în prezent, în toți acești ani, eu înțelesesem că vom încheia un astfel de contract comercial foarte curând, zic un contract privind livrarea de produse chimice...

— Nu! Adică — nu! Eu mă gândesc la un alt fel de contract, un contract care să te privească doar pe tine. Dar, să lăsăm asta pentru mai târziu. Poftă bună. E o mîncare delicioasă.

Cîteva minute am mîncat în tăcere, apoi Revin m-a întrebat pe neașteptate:

— Ce fel de pașaport ai? Al pașaport diplomatic? În timpul ăsta mă privea, urmărindu-mi toate reacțiile.

— Nu! Un pașaport obișnuit. Am băgat mina în buzunar, am scos pașaportul și i l-am aruncat. Am făcut toate acestea pentru că nu voiam să mă simt în fața lui ca un om care să mînce de parcă n-aș fi remarcat caracterul neobișnuit al întrebării.

— John! Dacă-i bine. Cred că ar fi bine să ne intereseze mai mult treburile astea.

— Washington un acord comercial cu S.U.A., te-ar ajuta acest lucru? Ce părere ai?

— Uite ce! Se pare că n-o să se încheie nici un contract cu Uniunea Sovietică, deși așa avea nevoie de un contract comercial, că altfel dau faliment, dar...

— John, țintă-mă te rog. Pe noi doi nu ne interesează politica ci știința și afacerile.

— Da, John! Guvernul marii Uniuni a Republicilor Socialiste Sovietice.

— Din discuțiile pe care le-am avut până în prezent, în toți acești ani, eu înțelesesem că vom încheia un astfel de contract comercial foarte curând, zic un contract privind livrarea de produse chimice...

— Nu! Adică — nu! Eu mă gândesc la un alt fel de contract, un contract care să te privească doar pe tine. Dar, să lăsăm asta pentru mai târziu. Poftă bună. E o mîncare delicioasă.

Cîteva minute am mîncat în tăcere, apoi Revin m-a întrebat pe neașteptate:

— Ce fel de pașaport ai? Al pașaport diplomatic? În timpul ăsta mă privea, urmărindu-mi toate reacțiile.

— Nu! Un pașaport obișnuit. Am băgat mina în buzunar, am scos pașaportul și i l-am aruncat. Am făcut toate acestea pentru că nu voiam să mă simt în fața lui ca un om care să mînce de parcă n-aș fi remarcat caracterul neobișnuit al întrebării.

— John! Dacă-i bine. Cred că ar fi bine să ne intereseze mai mult treburile astea.

lucru deosebit de periculos, e prea periculos ca să mă nă-tilnesc cu tine!

— John, eu vreau să fiu sigur de tine. Camera mea s-a fi distrusă dacă aş face greşeala să te recomand ca persoană cu atitudine prietenoasă faţă de ţara mea, iar apoi, dacă te vei comporta în mod necorespunzător, nu vei putea să-ţi dai seama că această afacere este un risc pentru amândoi.

Mi-am dat seama că discuţia devenise prea negativă, dar eu reuşisem să-l fac să schimbe subiectul. Mi-am zis că trebuie să-mi revin şi să-l las să mă conducă pe drumul pe care voia el să mă duc. Ştiam că el era convins de loialitatea mea, că era gata să-şi asume un risc mai mare. M-am aplecat asupra fafurii şi am început să măninc ca şi cînd mă pregăteam să termin mai repede şi să plec.

— Val, cred că asta-i ultima masă pe care o mai luăm împreună. M-a întrerupt brusc:

— Să nu fim pripiti. Parcă așa se spune, nu? Pripit, da, pripit! Mă cunoşti, îmi ești simpatic și sper să te ajut cu Chemprox-ul tău. Să vedem dacă nu cumva pot să-ți fac rost de ceva mai concret pînă la începutul anului. Am să subliniez urgența acestei afaceri în discuția pe care o s-o am cu șeful.

De data asta vorbea cu autoritatea unui general rus.

— Știi, John, eu sint cineva în țara mea. Cu o aroganță deplină, a adăugat: Pot face multe pentru tine, cu condiția ca tu să lucrezi foarte...

Cîndu-mă că mă dau batut, i-am spus:

— Tine, dacă nu ai să-mi dai nimic, nu mai avem ce discuta.

Nu pot să aduc informațiile pe care mi le-ai cerut. Nu pot să-ți mai dau nimic pînă cînd tu...

I-am dat un plic pe care era trecută adresa dr. Stupac „Condoleanțele”, am zis eu în timp ce-i dădeam plicul.

— John, te rog să mă crezi că eu îmi dau toată silința să aranjez treburile cu Moscova. După ce s-a uitat la ceasul

... pe care îl am în buzunar...

... timpul să plec...

... la un capăt...

... grăbindu-se să ajungă mai repede...

... să-l duc înapoi pe drumul pe care...

... Tocmai treceam de drumul 495...

— Mă duci acolo, uite acolo! În timpul acesta arăta cu...

...

— Pe curînd, mi-a spus el în timp ce cobora avînd în mînă plicul cu notele date de mine. În notele respective erau...

... domeniul metalurgiei. Această acțiune de contraspionaj începuse să mă obosească. În ziua aceea am fost deosebit de obosit și speram că...

Însoțindu-mă spre locul de întîlnire am ieșit din strada pe care se afla magazinul universal spre Beltway, South. În timp ce acceleram, am observat că un Volkswagen mă urmărea. M-am apropiat de str. Pennsylvania și am semnalizat că o iau la dreapta. Volkswagenul a încetinit pînă am făcut manevra indicată, pe urmă a pornit grăbit după mine. Eu am mers doar pînă la prima stradă laterală, luînd-o pe aceasta și întorcîndu-mă pe șosea.

Eram pe partea cealaltă a șoselei cînd Volkswagenul a ieșit scîrînd pe strada Pennsylvania. Am observat plăcuta...

... am luat-o cu. Eu m-am dus la întîlnirea cu...

... agentii F.B.I. Întîlnirea a avut loc la Hot Shoppes.

păiere ai despre omul acesta?

— E foarte deștept, foarte deștept! Vorbesc englezește și scormonește exact în locurile cele mai vizibile ale călătoriei mele la Santo Domingo. Cu toate acestea nu a reușit să afle nimic compromițător despre mine ce mă privește, eu l-am pus pe jeratec! Nu am dat un răspuns clar, ori da, ori ba, data viitoare să uit! Unul din Volkswagenele lor m-a urmărit și m-am despărțit de Revin.

Le-am povestit manevrele făcute și le-am spus ce dorea Revin de la mine. Le-am spus agentilor că o să fac rost aceste materiale în cîtiva zile, de îndată ce o să aflu un se găsește. Revin voia să afle unele date privitoare la un procedeu special de fabricare a îmbrăcămintelor metalice pentru acest domeniu, așa că le-am spus celor de la F.B.I.:

— O să trec cîteva informații exacte pe care o să le dezvolt pe mai multe pagini în așa fel încît să fie foarte greu de sesizat. În fond, ei n-au să afle mare lucru. Am să-i spun că o să-i dau un raport mai detaliat după ce încheiem acordul comercial de care îmi pomeneste mereu.

Bun! a spus unul din agenți. O să te văd peste vreo două zile și atunci îmi vei spune ce s-a mai întimplat. Să nu uiti să-mi faci nota informativă.

Mi-au spus să plec primul, ca să nu fim văzuți împreună. Luând în considerație Volkswagenul, trebuia să fim foarte atenți cînd ne întîlneam.

Următoarea întîlnire cu Revin a avut loc pe 3 august. Mi-a cerut să ne întîlnim pentru a treia oară la intersecția străzilor Easton și Phoebe.

Am fost acolo la ora 12.00, dar nu am găsit niciunul din cei doi. Căzuta lipsei de imaginație, căci m-am convins că nu-i lipsește de loc așa ceva.

Nu-am dus la restaurantul Wagon. În timp ce conduceam mașina, Revin era mult mai atent la ce se întîmpla în jur

și fost în mai multe locuri, exceptînd Republica

— Nu, John! Unde ai fost imediat după ce ne-am despărțit?

Îmi dădeam seama că iar o să fie o seară de întrebări și răspunsuri. Acesta era doar începutul. Oricum, și am amîndoi eu fusesem urmărit imediat după despărțire. Era mai bine să dau un răspuns rezonabil.

— Ultima noastră întîlnire? Da-mi voie să mă gîndesc. Ultima întîlnire! A, da! Îmi amintesc! Am fost la unul din magazinele firmei, în legătură cu niste probleme referitoare la un client. Dar de ce te interesează?

— Ei, nu! a răspuns el încurcat. Nu mă interesează, dar eram curios să știu cît lucrezi. Nu înțeleg cum mai poți rezista!

Ajunși în restaurant am discutat despre diferite fleacuri pînă cînd ne-am hotărît să facem comanda, după care Revin a început cea mai dificilă discuție pe care am avut-o vreodată cu el. Mă aflam într-un restaurant în fata unui spion rus, care se afla în restaurantul respectiv în restaurant. E îndoielnic că F.B.I.-ul stia unde mă aflam.

— Stai să vedem, mormăia Revin John, nu crezi că cel mai bine ar fi să luăm cîte o friptură în singe?

— Iată, povestea unui colonel rus care a lucrat pentru servi-

Răspunsul meu a fost unul obisnuit :

— Nu cred că-i cea mai nimerită. Crede că un muișcă e mai gustos. În ce mă privește, eu comăd un muișcă.

Tot ce a zis Revin a fost un „oh”. Și-a ascurt fală
lis a de bucate și a comandat fripturi de porc.

În timp ce așteptam fripturile Revin a început să
gășurubul. De fapt, această întâlnire a necesitat un co-
anț de mare de energie nervoasă încît nu știu de ce am
comandat mîncarea, pentru că nu m-am atins de ea.

Revin a început într-un mod foarte direct :

— Spune-mi, ce le-ai zis celor de la F.B.I. ?

Am lăsat furculița jos, m-am uitat la el și am exclama:
destul de tare :

— Ești nebun ? Ce vrei să spui cu asta ? În viața mea n-am fost insultat atîta ! Am pus mina pe furculiță, voind să mă servesc, dar nu mai puteam. Revin și-a aprins o țigară neslăbindu-mă cu privirea. Era calm și hotărît să nu se dea bătut. A continuat :

-- Am vorbit cu dr. Stupar cînd am fost ultima dată la Moscova și el mi-a spus că ai legături cu F.B.I.-ul. Vreau să știu ce ai avut tu de discutat cu F.B.I.-ul. Înțelegi? Vreau să cunosc conținutul acelei discuții.

ului a discutat cu mai mulți membri ai S.A.M. ca să afle ce făcea de timpuriu.

Kevin a răspuns direct :

— Nu-i adevărat, și tu știi care-i adevărul! Voiau să
tot ce spun ei. — Mai vorbesc
cu cine vorbea

— Ascultă, Val'! Realitatea este că eu nu am mai văzut pe aventurii taci.

9.1

[illegible]

de încet, m-a întrebat prvin-

agent al F.B.I.-ului sau nu? Raspunsul a fost ra-

— Te-ai lămurit! Ce înseamnă toate timpeniile asta?
cu ce mă ocup. N-am fost niciodată...

even si-a aprins alta țigară, in timp ce mă privea fix

— John, eu am fost la Moscova și am vorbit cu dr. Stur-

Valentine, pe tine și nu pe mine!" Înțelegi ce înseamnă asta.

...întreb ultima dată : Ești sau nu ești agent secret ?

— Care va să zică, dr. Stupar n-a vrut să mă ajute în
le mele comerciale cu URSS. De ce, Val, de ce? M-am

ochi lui

— De ce n-are incredere in tine dr. Stupar? Revin s-a

arătător, apoi a continua
avut unele neplăceri pe care nu le
multe necazuri și nu-i de loc dispus să o
țească și din cauza ta. John, eu nu vreau să f
... mi-a spus dr. Stupar
...
FBI-ului. Ocupau diverse funcții de oameni de
in cele din urmă, s-au dovedit a fi „sophisti”. Ei au fost cau-
za unor neplăceri pe care le-a avut prietenul meu. În urma
acestor necazuri Serghei și-a ruinat sănătatea.

Revin a turtit chistocul țigării în scrumieră de am crezut
că-și rupe degetele.

— Așa se explică faptul că nu arăta prea bine când a
plecat, am mormăit eu. Val, spune-mi, te rog, un lucru, doar
atât!

— Da, John, mi-a spus el politicos. Ce vrei să știu?

Am întins brusc furculița spre pieptul lui și l-am între-
bat:

— Ce legătură au toate chestiile astea cu mine? Vor-
beam sacadat și nervos, într-un fel care nu-mi era propriu.
Și ce legătură există între loialitatea față de poporul rus și
un acord comercial? Il amenințam cu furculița. Tu ești cel
care trebuie să răspunzi la întrebări, nu eu. Am ajuns să mă
întreb dacă sînteți în stare să onorați ofertele pe care le
facem!

Putin cam intimidat, Revin a răspuns:

— Mă, ești agent secret sau nu ești? Dacă mă mînti o
să o pătești urit de tot. Înțelegi ce-ți spun eu?

— Nu, nu înțeleg despre ce tot trîncănești acolo. De
fapt, nici nu știu ce dracu caut aici și de ce stau de vorbă cu
tine. Pur și simplu, e ridicol!

Revin, infuziat să nu „am” nimic prin nimic că i-aș l
teles amenințarea, mi-a spus:

— Eu nu prostesc pe nimeni, poți fi sigur. Asta e o afa-
cere serioasă și dacă ne îndeplinim corect obligațiile vom
rea și răsolați cuvenită, da, te avertizez, John Humnik,
dacă-mi cauzezi vreo neplăcere ducîndu-te la F.B.I., așa în-

vorbească despre numicuri

John, știu că acum e cea mai frumoasă vreme la Mos-
? Părinții stau în pragul casei privind la cerul înstelat.
Tata pufăie din lulea, iar mama ascultă muzică la radio. Știu
că foarte curînd o să fie din nou prea frig ca să stea afară,
asa că se bucură de ultimele seri de vară. Aici e extraordi-
Dintr-o dată, pe neașteptate, a venit o întrebare sfrede-

— Lucrezi pentru C.I.A., ai lucrat pentru C.I.A. în Re-
publica Dominicană? Răspunsul tău nu va afecta cu nimic
relatule dintre noi, dar vreau să știu lucrul acesta

De data asta n-am știut ce să-i răspund. Nu mi-a dat
timp. Apoi, mi-am revenit:

— Ți-am spus de nu știu cite ori ce am făcut acolo. Crezi
că dacă aș lucra pentru o agenție guvernamentală aș lucra zi
și noapte, fără odihnă? Te rog să nu-mi mai pui astfel de în-
Nu mai vreau să aud așa ceva, că am terminat-o. E

— Bine, John! Am terminat. La următoarea înîlnire
trece la afaceri. Trebuie să discut mai înainte cu șeful să
cum ce părere are și el. Am să-ți dau telefon în momentul

... pe ... A apărut ...
... P ...
... aceea se spune că americanii dau ...
... 10% din costul consumației. Revin a ...
... cred că 10% e suficient pentru bacșiș, ce zici?

— Nu, eu întotdeauna dau 15%.

De vreme, foarte devreme dimineața ...
... tilit cu agenții FBI. Am plecat din Washington ...
... ma, deoarece aveam de parcurs peste 30 de mii ...
... cul de întâlnire. Noi considerăm locul respectiv ca fiind ...
... loc sigur. Am discutat evenimentele serii trecute, iar acum
... erau incintate.

— John, se pare că Revin vrea să te recruteze și să te
... atragă într-o acțiune de spionaj pe care are misiunea să o
... execute!

Ritmul acțiunii s-a accelerat în toamna anului. M-am în-

gajat ani în sir. După o pauză de două luni, în care n-auzi-
... nimic de Revin — perioadă în care șefii lui sovietici se
... pare că acționaseră cu o intensitate sporită ca să afle dacă
... lucrez sau nu pentru F.B.I. sau C.I.A. — am auzit din nou
... a telefon vocea lui alt de cunoscut.

— Alo, John! a explodat el cordial. Imi face plăcere
... să-ți aud din nou glasul. Poți să te întâlnești cu mine pe 26
... octombrie, să zicem la ora șapte, la locul de parcare de la
... Fair Mansion Inn?

Răsufind ușurat la gândul că relatiile noastre erau apa-

— Imi va face plăcere. Sper că-mi aduci vești bune?
Nu mi-a răspuns la întrebare. Tot ce a zis a fost:

— Atunci ne vedem acolo. Bună seara. Căc, și telefonul
... amuțit.

A fost ultima dată când am mai discutat cu Revin la te-
... on. Începând din seara aceea toate întâlnirile erau stabilite

... să studieze situația și să vadă dacă nu cumva voi zări
... de-al lui Revin ascunzându-se în umbrele serii. În

locuințelor se aprinseseră luminile.

Revin a apărut pe neașteptate cu mersul său de obicei, cu un zimbet ce-i lumina fața. N-arăta de loc a fi somn.

De îndată ce am intrat în restaurantul său, m-a văzut și m-a salutat cu el. I-am răspuns cu o întrebare:

— Da, desigur! Despre ce crezi că am discutat până acum, dacă nu de asta?

— Să presupunem că nu se va încheia nici un acord comercial, ci un alt aranjament, ce ai face în cazul acesta? Revin s-a lasat pe spătarul scaunului și și-a aprins o țigară.

— Depinde de ce îmi vei propune, i-am zis cu precauție. Revin s-a aplecat din nou peste masă și mi-a spus:

— John, eu știu că ai investit foarte mulți bani în Chemprox și că acum ai nevoie de bani cu care să trăiești. Îmi mai dau seama că dacă ai duce-o mai bine, ai putea lucra cu o eficiență sporită.

Ascultam atent să văd ce vrea el.

— Ai adus informațiile pe care te-am rugat să mi le procuri? m-a întrebat el.

— Da, Val! Sunt în mașină. O să ți le dau la plecare. Acestea sunt ultimele informații pe care le am. Nu mai am nicio șansă de a încheia împreună un acord.

— Just! Sunt gata să-ți fac o ofertă de pe urma căreia, după punerea întrebării cruciale, Vrei să devii consilier al guvernului meu în cazul în care îți vom plăti cel puțin 10 000 de dolari pe an, acesta fiind minimum garantat? Activitatea pe care o vei desfășura va fi în conformanță cu ceea ce îți voi spune. Am conștientizat că, pătrund puțin încrecat de propunerea pe care mi-a făcut-o Revin.

— Știu eu ce să zic?! Să încercăm să facem și treaba noastră deoarece am nevoie de bani. Dar, ascultă, vreau să plătesc un acout imediat.

— Nu, fac asta. Nu pot să fac asta.

— Nu pot să fac asta.

— Nu pot să fac asta.

— Nu pot să fac asta.

— Nu pot să fac asta.

— Nu pot să fac asta.

— Nu pot să fac asta.

— Nu pot să fac asta.

— Nu pot să fac asta.

— Am să țin banii acasă și o să-i cheltuiesc cît puțin. Vreau să schimb modul de viață și n-o să atrag prin nimic asupra noilor mele resurse de câștig. Poți fi liniștit.

— Bun. Acum aș vrea să-mi faci o listă cu toate domeniile de activitate din care ai cunoștințe și cu toate domeniile din care poți obține informații fără să trezești suspiciuni. Această listă îmi va servi drept ghid în alegerea problemelor asupra cărora pot să te consult.

I-am spus precauție:

— Nu ai o idee precisă asupra problemelor despre care vrei să mă consulți!

— Cam așa ceva, John. Din cînd în cînd, îți voi cere anumite lucruri, în special din clipa în care vei începe activitatea la Melpar. Sunt sigur că acolo se discută multe lucruri despre care guvernul țării mele ar dori să fie informat.

Eram sigur că rușii doreau acest lucru. „Isuse, un spion

— „Isuse, un spion” zice. Astfel de gânduri îmi treceau prin cap în timp ce ascultam pe Revin.

— Înainte de a ne lua rămas bun, am hotărît să ne întîlnim de acord să aduc niste informații și lista ceru-

Kevin mi-a spus că o să aducă e-mailul și că o să mă anunțe
când ea țara lui e interesată în serviciile noastre. Până atunci

La ora 7,00, în ziua de 16 noiembrie, abia pe
parcare așteptându-l pe Valentin A. Revin
lam, am început să mă gândesc la omul Revin. Ș
buie că a fost bine instruit în țară. Era un tip
mi dădeam cu seama, desi nu mi plăcea că mă po
impingea de la spate îl admiram, în schimb, p
mentul cu care își îndeplinea misiunea de a mă r

ate ori avea prilejul să vreun motive

1. *Al. ...*
 2. *Al. ...*
 3. *Al. ...*
 4. *Al. ...*
 5. *Al. ...*
 6. *Al. ...*
 7. *Al. ...*
 8. *Al. ...*
 9. *Al. ...*
 10. *Al. ...*
 11. *Al. ...*
 12. *Al. ...*
 13. *Al. ...*
 14. *Al. ...*
 15. *Al. ...*
 16. *Al. ...*
 17. *Al. ...*
 18. *Al. ...*
 19. *Al. ...*
 20. *Al. ...*
 21. *Al. ...*
 22. *Al. ...*
 23. *Al. ...*
 24. *Al. ...*
 25. *Al. ...*
 26. *Al. ...*
 27. *Al. ...*
 28. *Al. ...*
 29. *Al. ...*
 30. *Al. ...*
 31. *Al. ...*
 32. *Al. ...*
 33. *Al. ...*
 34. *Al. ...*
 35. *Al. ...*
 36. *Al. ...*
 37. *Al. ...*
 38. *Al. ...*
 39. *Al. ...*
 40. *Al. ...*
 41. *Al. ...*
 42. *Al. ...*
 43. *Al. ...*
 44. *Al. ...*
 45. *Al. ...*
 46. *Al. ...*
 47. *Al. ...*
 48. *Al. ...*
 49. *Al. ...*
 50. *Al. ...*
 51. *Al. ...*
 52. *Al. ...*
 53. *Al. ...*
 54. *Al. ...*
 55. *Al. ...*
 56. *Al. ...*
 57. *Al. ...*
 58. *Al. ...*
 59. *Al. ...*
 60. *Al. ...*
 61. *Al. ...*
 62. *Al. ...*
 63. *Al. ...*
 64. *Al. ...*
 65. *Al. ...*
 66. *Al. ...*
 67. *Al. ...*
 68. *Al. ...*
 69. *Al. ...*
 70. *Al. ...*
 71. *Al. ...*
 72. *Al. ...*
 73. *Al. ...*
 74. *Al. ...*
 75. *Al. ...*
 76. *Al. ...*
 77. *Al. ...*
 78. *Al. ...*
 79. *Al. ...*
 80. *Al. ...*
 81. *Al. ...*
 82. *Al. ...*
 83. *Al. ...*
 84. *Al. ...*
 85. *Al. ...*
 86. *Al. ...*
 87. *Al. ...*
 88. *Al. ...*
 89. *Al. ...*
 90. *Al. ...*
 91. *Al. ...*
 92. *Al. ...*
 93. *Al. ...*
 94. *Al. ...*
 95. *Al. ...*
 96. *Al. ...*
 97. *Al. ...*
 98. *Al. ...*
 99. *Al. ...*
 100. *Al. ...*

Mă gindeam să-l determin într-un fel
acest lucru. Probabil -
tr-o situație

[illegible]

— Nu, nu! Nu le scoate din buzunar acum și aici! a
tăcut

— Să nu mai aduci niciodată astfel de documente cu tine! Iată-l pe masa împănată! Făcându-și loc în mijlocul ei, el a spus: — Este foarte periculos pentru tine.

— Și acum despre semnalele de avertizare. Pe punctul de a ne întâlni și, ori tu ori eu, care ne urmărește sau că s-ar putea să fim urmărit, ceva mai deosebit, mai în afară de normă, folosim de aceste semnale. Nu vom schimba un

Cu mina și-a potrivit cravata. A spus:

— Asta-i tot ce vei face. Ți se potrivește cravata și torci acasă sau la birou. Voi aranja eu o altă întâlnire. Rămânem la birou.

Mi-a răspuns mintru:

nal de avertizare. De data aceasta pentru cazul în care se întâmplă ceva deosebit în afara întâlnirilor, dacă observi că te urmărește cineva sau dacă te vizitează vreun străin în legătură cu vreo problemă care ne interesează pe amândoi.

Acum era destins. A făcut semn ospătarilor și a mai comandat un rind de băuturi. Eu nu mai puteam bea.

— John, despre aceste semnale: știi că există un indicator pe drumul Brinkley? Este un indicator semnificativ în

ate din gumă să fie pe negru și ju-

— Ono, mă gindeam eu, tipul ăsta s-a gândit la toate, până
— Val, vreau să te întreb ceva important. Ce să fac dacă
am neplăceri cu F.B.I.-ul? Pedepsele sînt grele pentru cei
care lucrează pentru țara ta. Spune-mi ce-ai putea face ca să
Răspunsul lui a fost o bombă:
— Pot să-ți asigur fuga în Rusia!
A urmat o pauză pentru a-mi da răgaz să pricop despre
ce-l vorba. El îmi urmărea toate reacțiile. Trebuia să reacțio-
nez cât mai repede și cât mai nimerit pentru situația respec-
tă ca el să nu bănuiască adevărata mea calitate de agent

— Lăsînd de o parte faptul că nu cunosc limba rusă, ce
potrivită pregătirii pe care o ai, iarăși n-ai de ce

fi mândră să aibă un om de știință de...
un om de știință și un tehnician de prim...

obișnuite, cu atât mai mult atunci când...
mele. În cazuri de acestea nu poți trece...
dar să mai pleci în altă țară.

— O să mă ocup eu de toate aranjamentele necesare ca
să poți fugi, dacă vei fi nevoit să faci treaba asta, bineînțeles!

Scara aceea Revin a fost foarte mindru de el. Mă prin-
sesse în laț. Avea succes în acțiunea întreprinsă, iar șeful său
puta să fie mulțumit.

Restul întâlnirii a decurs normal, exceptând faptul că
nu-mi adusese nici un ban.

— Îmi trebuie timp să aranjez modalitățile de plată!
Guvernul țării mele își ține cuvântul dat și eu vorbesc în nu-
mele guvernului. Vei fi plătit, plătit bine!

Apoi, Revin mi-a explicat procedeu prin care urma să-i
transmit documente și informații data viitoare.

— Din momentul acesta nici un fel de informații sau
documente nu vor mai fi transmise pe timpul când luăm ma-
sa împreună. E prea riscant.

Arătându-mi data când va avea loc noua întâlnire, mi-a
spus:

— Vei merge la cabina telefonică de la stația Gulf, piața
Riggs, din partea de nord a Washingtonului. La ora 9 seara
vei întâlni...

A făcut o schiță ca să-mi arate unde este locul respectiv.

— Fa-te că dai un telefon și apoi te întorci la masă și
stai liniștit. Atunci voi apărea eu și, de asemenea, o să intru
într-o cabina telefonică și o să mă fac că vorbesc la telefon.

— Vei urmări ca...

ca, tu să mă urmezi. Vei conduce mașina până la un loc sigur,
unde am să opresc pretinzând că am o urgență.

...

...

...

...

vor să pună la cale o acțiune de mari proporții. Se pare...

... să fii foarte precaut. Ei nu glumesc când e vorba de ast-

fel de lucruri.

Am discutat și noile cereri de informații. Le-am spus...

— Eu pot face rost de informațiile respective. Ne întâl-

nim și vom hotări ce putem să dam și ce nu.

Un altul din cei trei agenți care luau parte la întâlnire, a...

— Laboratorul nostru poate produce și unele documente

prin care să-l dezinformăm pe Revin.

F.B.I.-ul elaborase un plan foarte amănunțit pe baza că-
rua aveau loc întâlniri între agenți F.B.I.-ului și mine. Pla-
nul lui Revin părea copilăresc pe lângă ceea ce elaborase

F.B.I.-ul. Mi s-au asigurat sisteme de legătură rapide, care au

funcționat excepțional de fiecare dată când le-am folosit în

cele 10 luni de acțiune. Întrucât procedeele folosite mai con-

șau secrete, nu pot fi dezvăluite.

Pe vremea aceea lucram la Melpar și făceam parte din

personalul de conducere, fiind consilier în probleme de cerce-

aveam destule comenzi pentru... rentabilă. În același timp, eram com... rezervă a forțelor armate, mai precis al... centru chimic, biologic și radiologic, situat... baza aeriană Andrews, dar această funcție nu... multe greutăți.

UN CĂMION SCUMP

... la ora 9 seara.
... două cabine telefonice care se află
... la dreapta, am intrat într-o cabină și am de-
... gajat al firmei Chemprox. Am vorbit câteva
... care am pas receptorul în furcă și m-am întors
... Stăteam în mașină cu luminiile stinse, numai ochi
... ca să prind cel mai mic zgomot, temându-mă că ră-
... înghețat pătrundea prin geamul lăsat. Am as-
... minute, întrebându-mă dacă Revin va mai veni
... nu. Lângă mine aveam un plic din hirtie ma-
... informații de care eram sigur că

... mașina nouă pe care o comandase.
... cu cauciucuri negre. Dacă n-ar fi avut
... C.D. și dacă n-ar fi existat supravegherea
... ar fi dispărut foarte repede printre celelalte
... de pe străzile orașului. Revin se îndreptă spre cabină
... M-a văzut. Ținea o mână în buzunar și n-a scos-o
... când a introdus firea în telefon, nici când a format numă-
... cealaltă mână. Mă întrebam ce avea în buzunar, o mână
... de frig sau o armă?

și am trecut peste locul de parcare de pe malul râului. Riggs. Am accelerat ca să ajung în spatele camionului și să intru în șuvoiul de mașini de pe drum.

După ce a trecut de câteva cvartale de locuințe, a luat-o
și același lucru l-am făcut și eu câteva secunde mai târziu.
O dată am zărit numele unei străzi, dar mergeam prea tare
ca să mai fiu atent la altceva decât la volan.

Am mers așa pe străzile Washingtonului aproape o oră. Imi ziceam că circulând cu viteza asta, unul din noi, sau amândoi, vom fi opriți de poliție. Treceam pe multe porțiuni de drum cu o viteză de două ori mai mare decât viteza legal admisă. În cele din urmă am ajuns în cartierul Silver Spring, din partea de nord a orașului. Am condus pe niște drumuri serpuitoare, prin zona parcurilor, până la un anumit punct unde ne-am oprit.

de două ori lăza mare. Un Volkswagen i-a răspuns la semnal, aprinzându-și farurile și îndreptându-se spre noi în plină viteză. Toată atunci Revin a virat peste pajistea parcului. Sligo Creek și-a pierdut din nou drumul și a rămas pe o porțiune de teren unde nu era nici un drum.

Am spus că nu era nici un drum.
Am spus că nu era nici un drum.
Am spus că nu era nici un drum.
Am spus că nu era nici un drum.
Am spus că nu era nici un drum.
Am spus că nu era nici un drum.
Am spus că nu era nici un drum.
Am spus că nu era nici un drum.
Am spus că nu era nici un drum.
Am spus că nu era nici un drum.

oprit motorul, a sărit afară
Am spus că nu era nici un drum.

Am oprit lângă mașina lui și m-am apropiat de el spunându-i:

...este cumpărături. Pe cinci
magazin am observat un individ care pă-
lănușare. Privea într-o vitrină. M-am în-
...era că pe ce să ne cumpărăm dintr-un
...măcar, dar tipul ăsta, de care cred că era un

ce m-am uitat vreo cinci minute la diferite mărfuri
cumpărăturile de care aveam nevoie acasă. M-am
și am băgat pachetul cu cumpărături în

mașina mea. Mi-a ordonat :
 înainte spre Maryland ! Așa am ajuns la Oakland Inn
 Pike. Pe când intram în restaurant i-am spus că
 material pentru el și mi-am exprimat speranța că si

... pentru masa. Nu am văzut se înaltă...
sunile făcute sint frumoase, la cin...
— Fă-mi te rog plăcerea, insistă Rev...

... masa împreună. Vreau să te convingi ca sint...
... merg așa cum ai dori tu dar, John, crede-mă...
... depinde de mine ca situația să se schimbe.

— Bine, bine! O să mai vin la o întilnire, deși e ri...

... cum p... Rev...

... vedere se aseamănă cu Rusia, iar din alte puncte de ve...

— Ce părere ai despre femeile noastre, Val?

— De data asta vorbești de ceva cu adevărat frumos...

... bine sa faca lucrul acesta data viitoare, dacă nu, să...

... nu se mai deranjeze să vină la întilnire.

Imi dădeam seama că ceva nu era în regulă. Fusesem si...

... am arătat ceasul soției.

— Da, e frumos, dar miine ti-l ia FBI-ul, mi-a zis ea.

— Nu știu ce se va întâmpla, poate va fi vindut la heli...

... pot să rețin ceasul, deoarece era un cadou personal și nu...

Butenko a reapărut pe scenă în timpul următoarelor șe...

La această sedință a vorbit Hiram Brown despre asp...

1. The first step is to identify the main topic of the document. This is often found in the title or the first few lines of the text.

2. The second step is to identify the main points or arguments. These are usually found in the body of the text, often in the form of numbered lists or bullet points.

3. The third step is to identify the supporting evidence or examples. These are often found in the body of the text, often in the form of numbered lists or bullet points.

4. The fourth step is to identify the conclusion or summary. This is often found at the end of the document, often in the form of a numbered list or bullet point.

5. The fifth step is to identify the references or sources. These are often found at the end of the document, often in the form of a numbered list or bullet point.

sa-mi facă promisiuni. Acest fapt a constituit pentru mine ca cei doi lucrau pentru organizația de

Tema: „Aplicarea presiunii hidrostatice la turnarea formelor”.

Profesorul H. D. Pugh, oaspete din Anglia, membru asociat al Institutului de tehnologie din Cleveland, Ohio, a ținut raportul principal și a vorbit despre ultimele metode și tehnici folosite în turnarea metalelor.

— Vino cu mine puțin, te rog. Vreau să te întreb ceva.
 M-a împins într-un colț și s-a uitat foarte atent în jur
 dacă nu ascultă cineva. Părea foarte nervos și îngrijorat.

— John, dacă te-ai întâlni cu șeful meu în străinătate, s-ar aranja ceva în legătură cu acel acord comercial de care am discutat. S-a...

ca să facă o treabă bună

Vorbea atât de greoi încît mă așteptam ca-n orice clipă să nu mai poată vorbi englezește.

— Mă inviți în Rusia?

— Nu. E o localitate mai aproape de țara mea și mai ferită. Vei putea vorbi cu confidențial, într-o siguranță
mai mare. Și.

ele ca într-un calculator electronic.

100

portal agenților FBI despre
avută cu Butenko. Agenții n-au făcut nici o remarcă,
uitat unul la altii umiliți. Unul dintre ei a spus:
John, cine poate să stea ce vor face ei data viitoare?
Cazul acesta devine din ce în ce mai interesant. Putem spune
cu siguranță că...

...asa ocupă cum stabilisem dinainte, l-am
 n fața magazinului A. et P. din Oxon
 ca Revin să-mi aducă bani. Din mo-
 bani o să am certitudinea că sint con-
 . L-am văzut stînd aproape de intrarea în
 foarte atent locul de parcare, încercînd să
 ă întunericul acestul loc destul de prost luminat. Era
 7 seara și nu mai era liber nici măcar un loc de parcare
 zona respectivă.

M-am apropiat de el mergînd prin umbra clădirii. Cînd
 am fost la vreo zece pași de el, i-am spus :

— Hello, Val !

Pentru moment s-a speriat, dar și-a revenit și mi-a spus
 că nu are bani.

— Eram îngrijorat din cauza ta. Nu te vedeam aici și

sînt aici și sper că ai adus ceva pentru mine
 cum n-as fi avut răbdare să mai aștept.
 mi-l dăruise el, iar în bu-

ca Rusia, nu prea are mare valoare.

Împreună ne-am apropiat de mașina mea și n-am schimbat o vorbă. El a mai aruncat o privire asupra cului de parcare al magazinului A. et P., după care a dădăcit.

La timp ce urmam drumul nostru întortocheat — cu scopul de a ne pierde de filaj — i-am spus:

— Val, vreau să plec săptămîna viitoare la Santo Domingo. Poate reușesc să închei un contract pentru construirea unei uzine chimice pe insulă. Consider că s-ar putea realiza o astfel de afacere acolo.

Mi-a răspuns brutal:

— Cred că-i prea periculos pentru tine să te duci acum la Santo Domingo. Sint sigur că n-o să pleci și... ar fi bine să stai acasă.

Mă uitam prin oglinda retrovizoare la o mașină care se apropia din spate.

Eram pe o porțiune dreaptă a șoselei Indian Head, mergînd cu o viteză de peste 60 de mile pe oră. Mașina ce venea din spate mă urmărea. Pe măsură ce mașina se apropia de noi, Revin devenea foarte concentrat. Interiorul mașinii mele era luminat de farurile mașinii din spate, iar eu puteam vedea groaza din ochii tovarășului meu de drum.

Mașina a zburat pe lângă noi și în câteva secunde a dispărut. În momentul în care mașina era amplificat la maximum, calorificitatea ei era deosebit de mare. În timpul următor, Revin a spus:

— Am intrat pe locul de parcare al magazinului A. et P. și mi-a spus că se duce să...

Am intrat pe locul de parcare al magazinului A. et P. și mi-a spus că se duce să...

Pe măsură ce...

Pe măsură ce...

Pe măsură ce...

Pe măsură ce...

Pe măsură ce...

Pe măsură ce...

Pe măsură ce...

Pe măsură ce...

Pe măsură ce...

Pe măsură ce...

Pe măsură ce...

Pe măsură ce...

Pe măsură ce...

— Nu-ți dau cutia și nimănui nu o să i-o.

— Bine, bine! a cedat el supărat. Dar dacă te cineva de unde o ai, să spui că ai cumpărat-o de la magazinul lui Victor Kamkin, din Washington. Magazinul acesta vinde obiecte de o calitate deosebită, importate din Uniunea Sovietică. Apropo, să nu te duci pe acolo. Cred că-i supravegheat de FBI și nu-i un loc sigur.

Revin s-a aplecat din nou peste masă și mi-a spus:

— Acum o să discutăm din nou câteva detalii importante. Vei folosi acest aparat ca să fotografiezi documentele pe care vrei să mi le transmiți. Ai cumva vreun aparat de fotografiat bun?

— O, da! Am un Kodak și o Minolta. Cu Minolta, care

Acea nu-s aparate bune pentru treaba pe care ți-o cer eu să o faci, sunt aparate pentru turiști. Cumpără un Contaflex Super B. Aparatul e de fabricație germană și costă

costul aparatului. Ești tehnician de meserie, așa că nu-i ne-

ratului față de vecini și

L-am întrerupt:

— Val, de unde cumpăr eu aparatul ăsta?

— John, nu vei folosi blitzuri, ci lumina unei lămpi de

Pui cite o lampă de fiecare parte a documentului, fixezi timpul de fotografiere la 1/15, observi prin vizor și ai grijă ca ochiul acela verde de pe aparat să-și păstreze culoarea pe tot timpul fotografierii. Fixezi atent obiectivul asupra

și apesi foarte încet pe declansator. Tot

să reții este că viteza să fie 1/15, iar aparatul să

bine reglat. Fotografurile vor fi excelente, te asigur.

Schimbând subiectul discuției, i-am spus că i-am adus o listă a locurilor unde pot merge ca să-i transmit informațiile. Am scos din buzunar niște hârtii împăturite și i le-am dat. În timp ce lua hârtile și le băga în buzunar, pareva îngrijorat și nemulțumit.

— Să nu mai faci niciodată treaba asta! Ți-am spus că nu trebuie să-mi mai aduci nici un fel de materiale când luăm masa împreună! E foarte riscant. Calmindu-se puțin, a lăugat că se gândește doar la securitatea mea.

— Înțeleg, i-am răspuns eu spăsit. Credeam că vorbești viitoarea noastră întâlnire și nu de asta de acum.

— Intențiile! a răbufnit el. Toate întâlnirile de

când o să-i dau primul rolfilm și data când vom lua ma-

De îndată ce am plecat cu

condus mașina fără să schimbam vreo
dicărilor date de Revin ca să nu
și să-i cheltuiască cu erijă ca să nu
„Cum ziceți voi americanul — ia-o încet!”

smilor Drive, am oprit mașina și am băgat banii în buzunarul
paltonului. Am dat mîna, iar el a coborît. Cînd m-am
zența unui Volkswagen care era parcat în apropiere. Farurile
de la Volkswagen erau stinse, iar înăuntru se afla cineva. În
timp ce mergeam în susul străzii am mai văzut un Volkswa-
gen care tocmai apărea de după o curbă. Și asta avea lumii
stînse. Imi dadeam cu presupusul că cele două mașini
se găsesc acolo ca să-l ia pe Revin.

Încercam să ies din această rețea de străduțe, deoarece
era aproape miezul nopții și avînd banii în buzunar nu mă
simțeam în apele mele. În timp ce luam o curbă am zărit din
nou primul Volkswagen, de data asta în mașină se găseau
două persoane, una din ele probabil că era Revin. Am zărit
și plăcuța pe care apăreau literele C.D. În cele din urmă, am
reușit să ies la drum drept și să o iau direct spre casă.

A doua zi am avut o întîlnire cu agenții F.B.I.-ului în-
tr-o suburbie, pe locul de parcare aparținînd unui spital. Stă-
team în mașina lor și am discutat despre întîlnirea mea cu
Revin. Le-am dat banii.

Erau foarte emoționați de faptul că de data asta Revin
nu-a dat bani. Le-am spus ce trebuia să fac data viitoare
cînd urma să mă întîlnesc cu Revin. Părea că
agenții F.B.I.-ului ar fi trebuit să fie prin spionaj
observe metodele și procedeele
pomeneau nimic de așa ceva
spuneam totul și erau de părere
de față ori de cîte ori aveau
vin. Știam că ei adună dovezi pe care să le prezinte Depar-

luat acest bon de cumpărare spu-

ca să-l arat lui Revin. În felul acesta Revin va fi

discutat și despre unele documente de care făcusem

le dau lui Revin. Agenții mi-au promis că vor cere

ca aceste documente să fie transmise lui Revin
și că vor
în Republica Dominicană.

Am mai discutat și posibilitatea ivirii unor situații de-o-

în perioada în care eu o să fiu în Republica Domini-

în definitiv, Santo Domingo era încă ocupat de trupe

U.A. și ale Organizației Statelor Americane. Le spuse-

mai înainte celor de la F.B.I. că eu consideram ca-i ca-

el anunț pe Revin ca plec în Republica Dominicană și

ca să nu prejudiciez acțiunile în care eram angrenat. Re-

putea să mă suspecteze, dacă nu-i spuneam, că lucrez

pentru C.I.A. sau F.B.I. și ar fi intrat în panică. Le-am mai

spus celor de la F.B.I. că în cazul în care Revin mă bănuiește

— Poftim două nume și un număr de telefon. Dacă ești
în vreo situație mai deosebită dai telefon aici. Aceștia vor fi
că ești angrenat într-o acțiune de contraspiionaj.

Dacă va trebui să iei legătura cu ei, și eu sper să nu

Într-o zi am fost la o masă de lucru cu
unii oameni care erau foarte interesați
de ceea ce făceam. Ei erau dintr-o organizație
care se ocupa de problemele sociale și
economice ale țării.

pe care erau trecute aceste date.

SEMINALE PERICULOASE ȘI PASAPOORTE FALSI

26 ianuarie am plecat din nou în Republica Domini-
ca să studiez posibilitatea încheierii unui acord comer-
dominicană. Din nou am căutat să-mi petrec timpul

Îmi dădeam seama că această călătorie mă va ajuta în rela-
țiile mele cu Revin. El se va convinge că sînt cu adevărat
interesat în afacerile pe care le-aș putea face cu Republica
Dominicană, din moment ce eu mă reîntorc în această țară.

Am petrecut patru zile, de joi pînă duminică inclusiv,
discutînd cu oameni de afaceri dominicani, cu avocați sau cu
reprezentanți oficiali ai guvernului.

Am stat la hotelul Embajador și am petrecut o bună
parte din timp cu bunul meu prieten Bill Slaughter, care îmi
a făcut cunoștință cu diferiți oameni de afaceri din oraș. Am

am mers la fabrici și ne-am plimbat pe pitorescul bulevard
Washington. Prezența trupelor americane se mai fă-
cea simțită, la fel ca cea a trupelor din Peru, Paraguay și

Ar putea fi periculoasă. Aveau loc demonstrații studentești, iar unul
polițist i se dăduse foc de către studenți. Autoritățile au tri-
mis o forță suficient de mare ca să reprime demonstrația.

Guvernul încerca să pună din nou mina pe cele 30 000

clădiri mai purtau încă urmele gloantelor, iar

Acest stat era, în fond, o țară sub ocupație. În legătură cu această problemă nu încăpea nici o îndoială. Peste tot erau tot felul de banturi și patruli. Se apropiau alegerile și cele două partide politice, conduse de Juan Bosch și de Joaquín

luptau cu îndârjire pentru putere. Eram extrem de precaut, în timp ce mă plimbam prin oraș. Nu știam sigur dacă Revin mă suspecta sau nu, dacă a avertizat agenții sovietici de sosirea mea la Santo Domingo, dacă era convins că lucram numai pentru Uniunea Sovietică și de aceea trebuia să fiu atent.

Am vizitat oameni de afaceri americani care se găseau pe insulă și am discutat cu reprezentanți ai guvernului dominican despre necesitatea dezvoltării unei industrii chimice în Republica Dominicană dar, cu toate acestea, am plecat înapoi în țară fără să fi obținut ceva concret.

La ora 8,30, în ziua de 10 februarie 1966, am intrat în... m-am întors plimbându-mă încet. Știam că venisem mai devreme, dar îmi dadeam seama că acest fapt mă făcea să par mai mult un amator decât un agent instruit.

Apoi, Revin și cu mine ne-am zărit în aceeași clipă. Se afla pe partea...

seara asta și, te rog, nu mai vorbi!

să deschidă ușa, dar era încuiată. Arăta înspăimântat, în timp ce privea în jur, dar eu nu vedeam nimic care ar fi putut să-l alarmeze.

— Hai să plecăm de aici, mi-a șoptit el. Nu înțeleg ce s-a întâmplat!

mașină fără a scoate vreun cuvânt, exact... acolo, a văzut ușa, dar n-a mai verificat dacă aceste...

acestia să bănuiască ceva

ajuns mai devreme, ca de
lu confortabil de unde puteam vedea ușa
trecut cincisprezece minute. În mod normal
fi venit de cinci minute. Eram puțin nervos,
timpul ori de câte ori așteptam pe cineva, dar
na calm cînd aparea Revin. De ce mă temeam mai mult era
ca nu cumva în locul lui Revin să apară niște zdrahoni de la
ambasada la sovietică. Dacă aparea Revin, însemna că acțiunea

A sosit Revin cerîndu-și scuze că a întârziat. Am dat
ne lasam paltoanele la gardieră am observat că paltonul lui
Revin era făcut în Germania federală. A observat că mă uit
la palton și mi-a spus:

— L-am făcut în Germania acum cîțiva ani, e un palton
bon

Mi-am zis în gîndul meu: „Sigur, te-ai plimbat! Mai
mult ai stat prin alte țări decît în Rusia”.

După ce a făcut comanda, Revin era gata să înceapă dis-

— E un local dragut. Dar ce mai faci, John? Văd că ești
mai bronzat după călătoria în Republica Dominicană. De data
făcut un banc bun. I-am răspuns cu un zîmbet.

— Da, e bine să mai călătorești prin țări calde, măcar
cîteva zile, după gerul ăsta de aici. Aș fi curios să știu cum
au ieșit fotografiile.

— Nu sînt pîoaste pentru început, dar cum le-ai făcut?
Cîteva n-au ieșit prea bine.

aplecat peste spătarul unui scaun.

Revin a intervenit:

ca, cu cît îi fac rost de informații mai bune,
mai mulți bani pentru mine. A continuat cu
locul de întîlnire unde aveam să-l întîlnesc următorul sîr de

John, mergi la restaurantul Normandie Farms din Po-
e, Maryland. Asta o faci pe la ora 11 seara. Te duci la
bei ceva și apoi ieși și te îndrepti spre locul de parcare

o să mergi spre mașină. Tu n-ai altceva de făcut
dai pachetelul cu rolfilme în el pe în care trec pe
Operatiunea asta se va efectua la ora 11,30 seara
și ai ceasul potrivit și să nu întârzi, nici să nu te
Poiescți ceasul pe care ți l-am dat eu.

I-am spus că am înțeles și că voi executa întotdeauna in-
strucțiunile date

Apoi, mi-a spus:

— De data asta, cînd iei rolfilmul, as vrea ca să
fie împachetat în ceva mai sigur și într-un singur pachet. Am
să-ți explic cum se face în aba aceasta. Și-a aprins o țigară și
a continuat: Mergi într-un unghier sau alt loc întunecos din
Scoti rolfilmele, le pui unul peste altul, după care le înfășori
la loc. Înțelegi?

— Da, I-am răspuns. Cred că am înțeles. Adică vrei ca
toate rolfilmele să formeze o simplă rolă. Dar cum le țin
ca să nu le strice lumina?

— Foarte simplu! Înfășori rola mare în hîrtie neagră
pe care o legi apoi cu o bandă de celofan. Pui rola respectivă
nezi la viitoare noastră întîlnire.

basadorul, cu Dobrinin.

L-am dus cu mașina până la intersecția drumului 50 Little Rivers Turnpike, unde mi-a spus că vrea să se întâlnească cu un prieten care făcea cumpărături prin apropiere. Mi-a trecut prin cap că e cel puțin straniu că cineva să facă cumpărături la ora

Înainte de a ajunge la intersecție, i-am spus:

— Am o sticlă de whisky pentru tine. Ai fost foarte amabil cu mine și vreau să-ți fac acest mic cadou.

— E foarte dragut din partea ta, dar nu pot să aștept până o scoti din portbagaj. Pastrează-o pentru data viitoare.

— Nu durează decât o cupă, i-am răspuns în timp ce trăgeam mașina pe marginea drumului la vreo cincizeci de metri de intersecție. Am scutit afară din mașină, am deschis portbagajul, am pus mîna pe pachetul în care se găsea o sticlă de whisky, cel mai scump whisky pe care l-am găsit în oraș, și i l-am dat lui Revin. Nu era nici o mașină în spate, așa că am stat aproape un minut, timp în care Revin mi-a mulțumit. Apoi, mi-am îndreptat spre casă.

Zăua următoare am discutat timp de patru ore cu agenții F.B.I. despre toate aspectele întâlnirii de la Mosby. Îi interesase problema pasaportului și măsurile pe care le lua Revin ca să-mi asigure securitatea personală. S-a răzut de acord că să-i dau lui Revin fotografiile pentru pasaport.

Apocope o lună după aceea, în ultima zi a lunii martie, am intrat, la ora 11 seara, în restaurantul Normandy Farms. Parcasem mașina în locul indicat de Revin. Am cerut ceva de băut și am rugat-o pe ospătăriță să-mi facă un sandwich. Am spus să mi-l facă repede, dar pe cînd trebuia să plec sandwichul nu era încă gata. Am fost nevoit, la plecare, să p

nu l-am văzut măcar. Era momentul să ies și să-l întâlnesc pe Revin. Aveam un pachet cu rolfilme. Pachetul era aproa-

mă îndreptam spre locul de paitcare, am ajuns

în care eram angrenat. Am observat o dubă,

ca apără. Am strabatut jumătate din drumul care mă des-

ca am văzut de lucru cîteva minute, apoi m-am așezat la volan așteptînd cu gîndul că o să vină cineva. În mașină era frig, așa că am dat drumul motorului și am mai așteptat puțin. Am observat că puțin mai în spate de locul unde mă aflam eu era o pădure.

spre oraș. Nu mi-a plăcut lucrul acesta. În pădure se putea ascunde foarte bine o persoană înarmată. Cînd ești angrenat în acțiuni de spionaj suspectezi totul și te temi de orice.

Eram dezamăgit și conduceam foarte încet pe drum.

În timp ce priveam spre dreapta am văzut o persoană care fugea de la o cabină telefonică spre o mașină de culoare în-

Era Revin. L-am recunoscut după felul cum alerga, eram la vreo 45 de mile de casă. Conduceam cu viteză legală, așteptînd să văd ce face el. Apoi, am văzut în oglinda

e în ce mai puternic. Revin era pe punctul de a mai face o depășirea era interzisă. Mă gîndeam că nu are nici un fel de considerație pentru legile noastre, nici măcar pentru regulile

la un loc unde se aflau o serie de clădiri, a oprit și a ieș

toc. Țineam pistolul în apăsare pe braț și îl scoteam în vedere în timp ce se apropia de mașină.

Părea puțin înspăimântat când nu-a spus

— Nu mi-a plăcut locul acela de parcare . . . . n . . .
la securitatea ta, m-am hotărât să . . . .

ai o mulțime de idei. Poftim pachetul. Ne vom aminti po-
toarea întâlnire și nu uita să-mi aduci niste bani.

Cu asta eu am demarat, lasandu-l in picioare pe margi-

deul folosit de Revin. Unul dintre agenti a remarcat:

acord ca urmatoarea sedinta sa aiba loc dupa intalnirea cu Revin, cea din 19 aprilie.

120

cel din Langley Park. În timp ce ser-
visea, Revin mi-a spus că săptămîna următoare era ziua
lui de naștere. Masa a durat relativ puțin. Cea mai mare par-
te din timp, Revin mi-a prezentat pe o scîlă locul unde urma
să-l transmit următorul pachet cu microfilme. Mi-a mai pre-
zentat o adevărată disertație despre natura informațiilor pe

ਨਕਲ : —

har : am : amine :

121

...dusumea și aveam grijă ca în imagine să apară

unei lămpi, ori mina mea.

În seful acesta el era convins că fotografiile erau făcute de mine și la mine acasă.

Revin a continuat să-mi dea sfaturi în legătură

— Baică de șamă unde arunci casetele rolfulor. Fii atent, când le arunci să nu te vadă nimeni. Dacă va observa cineva o cantitate mai mare de casete, se pot ivi banuiri în legătură cu ocupările tale. Deci, când arunci chestiile astea nu le arunca toate într-un singur loc, ci în diferite lazi și cosuri de gunoi din oraș.

Apoi Revin a scos o listă cu sedințele care urmau să fie

— John, la aceste sedințe se vor discuta probleme care n interesează pe unu din prietenii mei și ar dori să capete în preacaut, deoarece unele din aceste procese verbale sînt secrete. Poți să faci rost de ele, ce zici?

M-am uitat în jur ca să mă asigur că nimeni nu ascultă și i-am spus:

— Voi... nu primesc aprobarea, deoarece multe n-au nici o legătură cu domeniul meu de cercetare. După cum probabil știți, în S.U.A. informațiile secrete se dau numai celor care trebuie

...emplu, în probleme de cercetare și dez-

...

...

...

...

...

ne să capat de la tine un material pe ca-

...

...

si vouă cîtiva ani ca să încheiem acel contract comer-

care tot vorbim

nevin în-a... Ar fi mai bine dacă, în cel mai scurt timp, ai face

rost de materialul pe care li-l cer!

...

partea voastră dacă dau de dracu. Vreau să fiu sigur

cu voi pentru... primi o slujbă corespunzătoare în Rusia, în cazul în care voi

u în vor... Poșum fotografiile pentru pasaport. Le-am făcut recent. Sper

...

Revin, pot să-ți spun că seful a început să se gîndească la

drumul pe care va trebui să-l urmezi pe timpul fugii. Mă-a

...

sa-ți spun ca... ale lumii, te vor ajuta în această acțiune.

— Ai spus pasapoarte, voi avea nevoie de mai multe?

— Da, a răspuns Revin. Va trebui să ai și un pasaport

omnican. Deci, vreau ca să te duci la un fotograf dominican

...Trebuie făcute în Santo Domingo.

...

intrăit mergi des pe acolo, să fusesse părăsită. Nu
na ca escala pentru fuga ta. De asemenea, o scara de
te scoatem din țară cu vreun submarin. Și, în orice caz,
oarece țărmul mării nu este prea bine păzit.

Am fost pur și simplu uimit de ce-mi spusese. Era
un răspuns magulitor pentru el.

— Văd că te gindești la toate. Sint fericit că
tine și nu cu un altul mai puțin abil. S-a simțit flatat.

— Și cu tine, John, e ușor de lucrat, deoarece ești un
om care nu se lasă impresionat de nimic. Săptămâna
viitoare aduc mai mulți data viitoare. Și de data asta sînt destul de
mulți!

Am terminat cu servitul mesei, am plătit și ne-am dus
la garderobă. Garderoba era cu autoservire și cînd ne îndrep-
tam spre colțul unde ne erau hainele, Revin mi-a înmînat un
plic voluminos, pe care l-am ascuns repede în buzunar.

Ne-am dus la masină, iar Revin mi-a cerut să-l las
aproape de locul unde era parcată masina lui. L-am lăsat la
vreo patru străzi de Stone House Inn.

Cînd m-am întîlnit cu agenții FBI, aceștia și-au mani-
festat interesul față de planul „fugii” mele și erau intrigati
de ce Revin mi-a dat mai mulți bani.

Ori de cîte ori le dădeam bani ei mă întrebau rîzînd:
restul?“. Eram tentat să pun de la mine 39 de cenți ca
să-si bată capul puțin.

Într-o seară plăcută și senină m-am dus la magazinul
popular din Alexandria, Virginia. Era ora 8.30.

Am intrat în magazin și m-am dus la
re și reviste. Am văzut un
om care se uita la reviste.

În cele din urmă a apărut. A intrat în magazin și s-a

exact la un minut du-
pia, străbătînd o distanță des-
a doua strada care inter-
cu. Acolo l-am văzut pe Re-
ce am parcurs o bună bucată de drum. Revin mi-a spus:
un loc în loc, se găsea nite un bec cu lumină palidă.
e făcute din cărămidă, probabil de pe vremea cînd
A mai erau o colonie engleză, erau pline de gropi. După
ce am parcurs o bună bucată de drum. Revin mi-a spus:

— Am să-ți spun cînd să-mi dai pachetul. Să nu scoți
vorbă! Aveam asupra mea două pachete. În unul erau 7
role de film și un portmoneu cu o felicitare, iar în celălalt
pachet aveam revistele cumpărate în seara aceea. Pe cînd tre-
ceam printr-o zonă foarte întunecoasă, cu foarte mulți co-
paci, Revin mi-a șoptit cu o voce răgusită:

— Dă-mi pachetul. Acum dă-mi-

l-am dat pachetul cu mîna stîngă. Totdeauna mergeam în
dreapta lui ca să am brațul drept liber pentru cazul în care
ar fi fost nevoie să acționez rapid.

Dupa ce i-am dat pachetul, mi-a șoptit:

— Foarte bine, John, partă ai fi de meserie.

În ciuda vointei mele, cînd am auzit că mă
unde aveam parcată mașina.

El a luat-o spre stînga și a dispărut în umbră.

Am avut o întîlnire cu cei de la F.B.I.
În zona în care urma să avem o întîlnire și schimbam des-
ul de des cartierul în care ne întîlneam. Agentii își luau no-
e în timp ce eu prezentam verbal raportul despre modul în
e au decurs întîlnirile cu Revin. Apoi le dădeam toate infor-

House, din Arlington

Ca de obicei, am ajuns mai devreme. blocuri în apropiere și m-am gândit că dacă la capătul celălalt al locului de parcare le-as

o zi în care să nu mă gândesc sau să nu studiez probleme
zile de spionaj și contraspionaj. Mi-a plăcut întotdeauna
să duc o treabă până la capăt, și-mi dădeam seama că lipsa
de instruire poate fi învinsă printr-o muncă intensă, așa cum
am făcut în tinerețe. Pregătirea profesională m-a ajutat
neam pe agenții FBI, care mă îndrumau și sfătuiau, așa că

Am mers pe jos vreo sută de metri, până la intrarea în
hotel. Era ora 7 seara

Din nou vremea era frumoasă. În ce mă privește
i încredințat de ce se întâmpla în trecut. În timpul
cantitatea și conținutul filmului transmis rindul trecut. În
timp ce intram în holul hotelului mă întrebam dacă vreunul
din cei...

M-am hotărât să mă plimb prin hol, sperând să-l zăresc
pe Revin când se apropie de hotel. Pe când treceam pe lângă

— De vreo cincisprezece minute. Stăm aici?

— Da! Mai corectă încă împrejurimile și
satisfăcut că nimeni nu-l urmărea. Hai să intrăm. Cred că
asta e loc sigur.

Am comandat o masă destul de simplă și ne-am petrecut
majoritatea timpului cu un curs de spionaj. Revin era profe-
sorul, iar eu elevul

— Am ales câteva ascunzătorii pe care urmează să le fo-
Revin.

— Aici? Ce sunt ascunzătorile?

— Sunt niste locuri dinainte stabilite unde lasi materia-
lul pe care ai să-l transmiți. Ascunzătorile le folosim pentru
să-ți arat cum se folosesc acestea. Prima ascunzătoare este
bidonasul la rădăcina copacului.

L-am întrerupt.

beau bere?

— Folosește orice fel de bidonas vrei. Pe mine nu mă
interesază bidonasul. Copacul se află lângă Hyde Field, un

„Nu pot să fac asta. Nu pot să fac asta.”

„Nu pot să fac asta. Nu pot să fac asta.”

„Nu pot să fac asta. Nu pot să fac asta.”

„Nu pot să fac asta. Nu pot să fac asta.”

„Nu pot să fac asta. Nu pot să fac asta.”

Am adus vorba din nou de pasapoarte.

— Val, ce se mai aude cu pasapoartele și cu planul fugii mele? Mă preocupă mult problema aceasta.

— Da? După ce îmi vei aduce fotografiile dominicane, vei putea pleca în Rusia oricând. O să mă însoțească cu el și el.

M-am uitat la el foarte contrariat și l-am întrebat:

Dar ce fac cu nevasta și cu copiii? Li iau și pe ei cu

„Nu pot să fac asta. Nu pot să fac asta.”

„Nu pot să fac asta. Nu pot să fac asta.”

„Nu pot să fac asta. Nu pot să fac asta.”

„Nu pot să fac asta. Nu pot să fac asta.”

„Nu pot să fac asta. Nu pot să fac asta.”

„Nu pot să fac asta. Nu pot să fac asta.”

„Nu pot să fac asta. Nu pot să fac asta.”

ale inginerilor care urmează să plece în URSS. I-am spus că o să-mi dau toată silința ca să-i procur datele cerute.

„Nu pot să fac asta. Nu pot să fac asta.”

Revin mi-a recomandat să cumpăr o hartă Gulf a regiunii Washingtonului, deoarece aceasta este cea mai detaliată dintre toate hărțile orașului. Mi-a spus că o să am nevoie de ea ca să localizez ascunzătorile (F.B.I.-ul mi-a recomandat, de asemenea, să cumpăr harta Gulf, ca fiind cea mai bună).

Revin m-a întrebat dacă n-as putea să-i dau un exemplar din cartea mea „Imbrăcămintă anocranice pentru tem-

— Am văzut exemplarul pe care i l-ai dat dr. Stupar și am găsit cartea foarte interesantă. Mi-ar place să am și eu un exemplar. Dr. Stupar a spus că oamenii noștri din Academia de științe au găsit cartea plină de date noi și foarte ușor de citit.

— Ma flutează comentariile tale. Am un exemplar în masină și dacă îți face plăcere poți să-l lei pe ăla. Vrei să

— Nu. E mai bine să nu fie scris numele tău pe nici un lucru care-mi aparține.

Am deschis portbagajul și am scos cartea. Copertile erau colorate în oranj aprins și în galben. Revin s-a uitat la ea și m-a întrebat:

— N-ai ceva cu ce să o învelesc? S-ar putea să-i fie recunoscută coperta. I-am dat o listă de prețuri de la Chemprox. Apoi, mi-a venit o idee. I-am luat cartea din mână, am scos supracoperta și am întors-o, încît cartea părea imbrăcată în hirtie albă. I-am dat-o înapoi și i-am luat lista de prețuri pe

— John, tu ai cap! O să fac tot ce pot să fac să
d și mi-a zis:

— John, tu ai cap! O să fac tot ce pot să fac să

am grijă să te apăr de toate.

— John, tu ai cap! O să fac tot ce pot să fac să

am grijă să te apăr de toate.

Agentii F.B.I.-ului erau foarte atenți la orice pre-
zentam detaliile în legătură cu modul în care se desfășurau
cunzătorilor. Interesul sovieticilor față de activitatea noastră

era să nu li se furnizeze lui Revin informații care ar fi putut
ori de inofensive ar fi acestea, dar care ar fi putut fi folosite

noastre spațiale. S-a hotărât ca să pregătim unele informații
pentru ascunzătoarea ce urma să o folosesc pe 20 iunie.

— John, tu ai cap! O să fac tot ce pot să fac să
am grijă să te apăr de toate.

— John, tu ai cap! O să fac tot ce pot să fac să
am grijă să te apăr de toate.

— John, tu ai cap! O să fac tot ce pot să fac să
am grijă să te apăr de toate.

— John, tu ai cap! O să fac tot ce pot să fac să
am grijă să te apăr de toate.

— John, tu ai cap! O să fac tot ce pot să fac să
am grijă să te apăr de toate.

— John, tu ai cap! O să fac tot ce pot să fac să
am grijă să te apăr de toate.

— John, tu ai cap! O să fac tot ce pot să fac să
am grijă să te apăr de toate.

— John, tu ai cap! O să fac tot ce pot să fac să
am grijă să te apăr de toate.

...afaceri (Revin a
...)

...buit să facă un semn în
...aflată la intersecția soselei Rive
Baltimore Cabina se afla în fața unui restaurant. An
ficat, pe la miezul nopții, cartea de telefon
luase cutia

La 29 iulie, am plecat la Santo Domingo. Am
prinz și m-am îndreptat spre hotelul Embajador. Cu
cu Bill Slaughter ne-am întâlnit, în zilele care au urmat, cu
dominicanii care ocupau poziții înalte în administrația țării.
Am discutat probleme de afaceri și tehnice legate de dez-
voltarea, în primul rând, a agriculturii, incluzând însă și ac-
tivități industriale și de turism

Într-o zi m-am dus la un mic atelier de pe strada Isa-
bela La Catolica din cartierul El Conde. Străzile înguste din
această parte a orașului gumeau de mulțimea oamenilor, mo-
tociștelor și bicicletelor. În cea mai bună spaniolă a mea
am cerut să mi se facă „sase fotografii pentru pașaport” și
după puțină ciomăneală, cei din atelier m-au fotografiat. Ul-
terior am aflat că șeful poliției ordonase să se facă investi-
gări în acest cuib de falsificatori de acte. Cțiva dominicani care
intraseră în S.U.A. cu vize false fuseseră deja trimisi îna-
poi în Republica Dominicană

Aceștia au fost anchetați în scopul de a se afla dacă
există vreo legătură între falsificatori și străinătate.

Pe 15 august, într-o luni, m-am întâlnit cu Revin la ora
8.30, într-un magazin din centrul comercial San Juan.
M-am dus spre secția unde se vindau reviste și foarte curînd
Revin s-a apropiat de mine

— Hello, John, hai să ne plimbăm puțin, mi-a spus
Am plătit pentru reviste și ne-am îndreptat
la un restaurant, Revin
a comandat o cafea, iar eu am cerut un cînat și o coca-cola

I am...
face apt...

...arăta cum poți lua atîtea vederi, sub-
...toate sînt perfecte. M-au impresionat,
...
...

— Am pus aparatul pe tripod și l-am fixat bine. Apoi
am schimbat obiectivul cu un teleobiectiv. Asta-i totul. Ni-
mic deosebit.

— Uite, John, asta-i o listă pe care sînt trecute cîteva
din informațiile de care am nevoie. Memorează-le și apoi
...

În timp ce eu studiam lista, el își bea cafeaua. Cere-
a niște informații de o importanță vitală. Știam că n-am să
pot obține nici măcar una din informațiile respective. I-am
...

— Informațiile respective îmi cer timp ca să intru în
...
car să nu le obțin. Dar am să fac tot ce-mi stă în putință.

— John, luna trecută îți cumpărasem un mic cadou de
ziua ta de naștere. Am uitat să ți-l dau atunci. Sper că n-ai
să mă refuzi și o să-l primești acum

Mi-a dat o cutie mică în care se găsea un portmoneu
făcut în Franța, din piele de aligator. I-am mulțumit și am
început să discutăm despre altceva.

...la Pentagon și să-ți vizitezi prietenii din instituțiile guver-
namentale. Îmi dau seama că cunoști multă lume și pe mine
m-ar interesa ce discută oamenii aceștia. Ma interesează ce
... — și despre războiul din Vietnam. Nu pot să
... și să înregistrezi conversațiile sau

să te întorci acasă și să repeți în fața microfonului tot ce ai discutat cu astfel de persoane.

Eram uimit. Imi dădeam seama că asta era sfârșitul. El mă trăgea din ce în ce mai la fund.

— Val, eu nu mă pricep la magnetofone. Ce fel de magnetofon să-mi cumpăr?

A scos o notiță și mi-a zis:

— Ai aici o notă cu două tipuri de magnetofone pe care le poți procura foarte ușor. Ai grijă ca viteza să fie fixată la 1 7/8 și folosește bandă cu trei piste.

I-am spus că am nevoie de bani ca să-mi cumpăr magnetofonul, mai ales că după călătoria în Republica Dominicană rămăsesem lefter.

M-a privit supărat.

— În definitiv, ți-am dat bani destui! Nu-mi veni cu chestii de astea. Cumpără un magnetofon și pregătește materialul. Să fii gata să mi-l dai pe șase septembrie.

— Bine, am să mă străduiesc.

Mă gândeam să evit o ceartă, cel puțin în seara aceea.

— Am niște hărți, a continuat el. Când le vei studia îți vei da seama că locul ascunzătorilor e plasat în zone mai complicate.

Hărțile erau destul de complicate, iar schița cu locul ascunzătorii era desenată cu mâna de către Revin pe hârtie milimetrică de 3/5.

El mi-a spus că următoarea ascunzătoare, unde aveam să las materialul pe data de 25 august, se găsea la Neelsville, un orașel destul de departe de Washington. Orașelul era foarte aproape de Germantown, locul unde își are sediul Comisia pentru energia atomică. Revin trecea adesea pe acolo făcând vizite dr. Glen Seaborg, președintele A.E.C.

Revin mi-a spus că e prieten bun cu dr. Seaborg, că fuseseră împreună într-o călătorie cu avionul, traversând S.U.A. de la est la vest, și că își făceau reciproc vizite. Era evident că în timpul unei astfel de vizite el observase locul respectiv. Materialul trebuia să fie plasat lângă un indicator de direcție.

Altă ascunzătoare, pe care trebuia să o folosesc pe data

de 6 septembrie, se găsea destul de departe, tocmai în Virginia, în apropierea intersecției drumurilor naționale 641 și 636. Locul ascunzătorii era lângă buturuga unui copac foarte gros. Regiunea respectivă era împădurită și foarte slab populată.

Am trecut în revistă detaliile locurilor ascunzătorii și a cabinelor telefonice legate de ele. Cabinetele telefonice se găseau în diferite puncte ale orașului. Mi-a spus că ne vom mai întâlni să luăm masa împreună tocmai în Virginia.

Urma să-l întâlnesc în fața cinematografului Jefferson din Falls Church, Virginia. A fost stabilită și ziua, 28 septembrie, iar ca o alternativă 3 octombrie.

Mi-a trebuit o zi întreagă ca să verific locurile ascunzătorilor și ale cabinelor telefonice. Erau atât de împrăștiate că a trebuit să străbat peste o sută de mile până să găsesc toate locurile indicate în schițe.

Apoi, pe 25 august, am lăsat ultimul material pentru Valentin Alexeievici Revin și pentru șefii lui din K.G.B. Zona în care se găsea ascunzătoarea era pustie și mi se părea foarte periculoasă.

Locul primei ascunzătorii era pe un drum noroios. Am acționat rapid și am plecat de acolo cit am putut de repede. Țineam pistolul încărcat, gata pentru orice eventualitate. Am ieșit din zonă respectivă și m-am simțit mult mai bine pe șoselele asfaltate. Am continuat drumul până la Gaithersburg, Maryland, unde am făcut semnul convențional într-o cabină telefonică de lângă All States Inn. În cele din urmă, am străbătut și ultimele 46 de mile care mă despărțeau de casă. În dimineața următoare m-am dus la restaurantul Schulers ca să văd dacă ascunzătoarea fusese golită. Luase materialul!

Marti, 1 septembrie, la ora 6.30 după-masă, am primit un telefon de la agentul F.B.I. cu care lucram de atita timp.

— S-a terminat, mi-a spus el. N-au să mai aibă loc alte întâlniri cu Revin, nici materiale, nici ascunzătorii etc.

Surprins și uimit, l-am întrebat:

— Ce s-a întâmplat? De ce imi vorbești direct de astfel de probleme?

A continuat foarte calm.

— Valentin Revîn a fost declarat persona non grata de către Departamentul de Stat. S-a oprit așteptînd ca eu să zic ceva, dar eram prea șocat ca să vorbesc. Apoi, cu o voce mult mai caldă, mai puțin oficială, mi-a spus: John, vei citi despre chestia asta în ziarele de mâine. S-a terminat, s-a terminat, înțelegi ce-ți spun eu?

Mi-am revenit și l-am întrebat:

— De ce ai făcut treaba asta?

Mi-a spus din nou cu o voce rece, oficială:

— Departamentul de Stat l-a declarat pe Revîn persona non grata. Apoi a continuat cu o voce ceva mai caldă. John, o să te caut curînd. Există doar un singur lucru pe care aș dori ca tu să nu-l faci. Nu spune nimănui că ai avut vreo legătură cu această acțiune. Știu că în oraș există oameni care cunosc că ai lucrat pentru noi, dar sperăm că aceștia să-și țină gura. Și, în general, as vrea să înțelegi că trebuie să rămîi un anonim.

Mă uitam la raportul pe care-l pregăteam pentru Revîn și apoi m-am uitat la grămada de rolfilme pe care le cumpărasem în ziua aceea pentru a le folosi în etapa care urma. În cele din urmă, am spus foarte încet:

— Înțeleg, da, înțeleg.

Agentul mi-a spus:

— Trebuie să te las că am treabă. Nu uita că foarte curînd o să te caut din nou. La revedere!

Am repetat și eu „la revedere” și, foarte încet, am pus telefonul în furcă și m-am așezat pe un taburet. Gîndul se ducea mult în urmă. Îmi suna în urechi vocea lui Revîn care îmi spunea: „Dacă se va dovedi că ești agent al S.U.A., cariera mea va fi ruinată”. Simteam un gol în stomac și gîndul îmi fugea de la un fapt la altul, reamintindu-mi de experiențele trăite în compania lui Revîn și a celorlalți ruși: Butenko, Stupar, Izvekov, Malinin și Zorov. Toți vor afla că l-am mintit.

Mă uitam la servieta de piele tip diplomat, pe care o luam întotdeauna cu mine în mașină ca să o dau lui Revîn

într-un moment cînd acesta ar fi fost teribil de furios. Voiam să mă folosesc de această servietă cum se folosisese el de ceasul Omega. Îmi dădeam seama că cheltuisem pe degeaba 42 de dolari. Mă gîndeam la filmele cu James Bond, cu sfîrșitul plin de suspens, care nu se asemăna de loc cu cel al cărui erou eram eu. Mi-am amintit apoi că toți sovieticii văzuseră filmul „Din Rusia, cu înălțime...” și că le plăcuse foarte mult la toți.

Mi-am reamintit că agenții F.B.I. mi-au spus că sfîrșitul nu e departe, deoarece Revîn mă presa prea mult ca să-i fac rost de documente ultrasecrete. Agenților F.B.I. le era teamă ca Revîn să nu devină prea bănuitor și să ia măsuri.

Apoi, m-am gîndit la dr. Stupar. Dr. Stupar era acum șeful secției de metalurgie a Institutului de tehnologie străină, cu sediul în Dnepropetrovsk, un oraș din Ucraina. Dr. Stupar era, fără îndoială, cel care răspundea de studierea materialului pe care eu îi dădeam lui Revîn, deoarece o parte din acest material se referea la metalurgie. Cariera acestuia va fi, de asemenea, compromisă. Am stat liniștit, fără să mă mișc, mai mult de o oră. Năodată nu m-am simțit atât de miserabil.

Această cădere mi-a adus lacrimi în ochi. Stăteam și priveam cu ochii încetosati de lacrimi documentul la care lucram.

Ziua următoare m-am dus la d-nul Highberger, Flaer și Maizevac de la Laboratorul de arme navale din Dahlgren, ca să discut cîteva idei pe care le aveam în legătură cu obținerea de aliaje ușoare. Nu știam că știrea răsuflase și îmi vedeam de treabă, încercînd să-mi scot din cap viața dublă pe care o dusesem. Dar nu puteam. Îmi treceau prin cap prea multe idei. Eram curios ce o să scrie ziarele.

În timp ce mă întorceam cu mașina, la ora 3,30, am auzit prima știre oficială despre cazul Revîn.

Comentatorul postului de radio spunea: „Un nou caz de spionaj sovietic a fost descoperit la Washington. Valentin A.

Revin, funcționar al Ambasadei U.R.S.S., a fost declarat persoană non grata de către Departamentul de Stat. El este acuzat că lua informații științifice cu caracter secret de la un om de știință american. Aceste informații le primea în regiunea din apropierea Washingtonului. Savantul american n-a fost identificat. Comentatorul a subliniat că „eforturile rușilor de a obține informații secrete au fost zădărnicate de către F.B.I.”.

Această știre m-a iritat, deoarece reieșea că savantul respectiv era un trădător. Cînd am ajuns în oraș am telefonat F.B.I.-ului și l-am întrebat dacă asta-i tot ce au ei de spus. Dacă așa stau lucrurile, eu o să ies destul de șifonat de pe urma acestei afaceri, mai ales dacă ziarele încep să se ocupe mai intens de cazul în discuție.

Cîteva ore mai tîrziu știrea pe care o transmiteau posturile de radio era completată cu următoarele propoziții: „Diplomatul sovietic a fost demascată de F.B.I. cu ajutorul omului de știință american. Omul de știință american n-a fost identificat, dar se știe că este un om de afaceri local și lucrează ca expert și inginer pentru o corporație industrială”.

Seara aceea am urmărit programul de la televizor și am ascultat știrile. Le-am urmărit amuzat. E un experiment deosebit să știi, o dată cel puțin, ce se găsește în spatele unei astfel de știri. Toate ziarele de seară și din dimineața următoare aveau articole și știri care purtau ca titlu: „Statele Unite au expulzat pe consilierul științific adjunct al ambasadei sovietice, deoarece era spion”, sau „Diplomat sovietic din Washington, acuzat de spionaj, guvernul cere ca acesta să părăsească S.U.A.”. Pe prima pagină era fotografia lui Revin în cabina telefonică de lângă Universitatea din Maryland. Ziarul din Washington, Daily News, scria pe prima pagină: „Spionajul sovietic poartă însemnele romanelor de aventuri, cu ascunzători dinainte stabilite în suburbiile orașului și cu un sistem complicat de legături prin intermediul cărților de telefon din cabinele telefonice”.

Articolul pomenea, în continuare, despre anonimitatea omului de știință american.

Pe 3 septembrie, Washington Post prezenta într-un articol foarte lung ceea ce se numea versiunea oficială a cazului:

„Omul de știință, care rămîne anonim, lucrează pentru o firmă particulară, avînd însă și el propriile sale probleme de afaceri. În 1961, acesta a cunoscut la o conferință un funcționar al ambasadei sovietice. Între cei doi s-a înfiripat o prietenie, iar rusul a început să-i ceară publicații științifice și tehnice. Publicațiile respective nu erau secrete, dar ele nu se găseau la îndemîna rușilor. Omul de știință american a anunțat F.B.I.-ul.”

Articolul, semnat de George Lardner, continua să înșiruie multe detalii, acum familiare cititorului.

Două săptămîni mai tîrziu, pe 18 septembrie, s-a adus la cunoștința publicului că în acest caz eu am jucat rolul agentului dublu. Larry Stern și Andrew Glass de la Washington Post au fost cei care au publicat primul un articol despre această problemă. Am fost luat cu asalt de reporteri și ziariști.

Toți doreau detalii. Drew Pearson și Jack Anderson, cu multă artă, puneau cap la cap toate aceste detalii, folosindu-se și de informațiile pe care le culegeau de la cunoscuții lor care ocupau funcții oficiale în stat.

Cam în aceeași perioadă, pe cînd ziarele mă identificau pe mine ca fiind agent dublu, Uniunea Sovietică l-a expulzat pe Donald R. Lesh, funcționar al ambasadei americane din Moscova. Acesta era acuzat de „activități incompatibile cu statutul corpului diplomatic”. Acuzările au fost respinse de către ambasada americană, care a afirmat că Ministerul de Externe al Uniunii Sovietice n-a adus probe prin care să-și susțină acuzațiile.

Presa a continuat să scrie despre acest caz pe față. Am dat cîteva interviuri cîtorva ziariști și redactori. Toată lumea dorea să afle de ce cazul a fost închis așa repede. Existau o serie de acuzații prin care se înșinua că acest caz a fost dat peste cap din motive de ordin politic, iar presa întreba guvernul de ce n-a așteptat ca să mi se dea pașapoartele false.

Le-am spus ziariștilor că eu nu știusem dinainte când se va încheia această acțiune și că hotărârile, în astfel de cazuri, le ia Departamentul de Stat.

În această perioadă aveam aproape zilnic discuții la F.B.I. I-am informat că intenționez să scriu o carte în care să informez poporul american despre modul în care acționează diplomații sovietici în Statele Unite.

CUPRINSUL

	Pag.
Din partea redacției	5
Piesa a fost pusă în scenă	7
Ruși nevinovați	21
Aprecieri	31
Salutări de la Moscova	45
Suspiciune și interogatoriu	61
Școala de spioni	85
În cadru acump	95
Întâlniri secrete	103
Semnale periculoase și pașapoarte false	111
Strășitul unui spion	133